

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K., pol leta 2 K. in za četr leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K., za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravnštvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odgovori. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroska cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vratajo. — Upravnštvo Koroska cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserato in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 vin, za dvakrat 25 vin, za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejamajo do srede zjutraj. — Nezaprtje reklamacije so poštnine proste.

Slovenska kmečka zveza.

Znamenit dan je bil zadnji ponedeljek, dne 21. jan. V trumah so prihajali kmetje v Maribor. Vsakdo je hotel stati ob zibelki Slovenske kmečke zveze.

Dvorana v Narodnem domu je bila natlačeno polna. Okoli pet sto kmetov je prihitele na ustanovni shod iz vseh krajev spodnještajerske slovenske zemlje. Veliki posestnik je sedel poleg majhnega posestnika, osivel starček poleg mladega, krepkega moža, vsem pa je žarelo veselje z obrazov, vse je objemala velika, danes zmagojuča stanovska ljubezen. Kakor da bi šel tajen glas po dvorani: Bratje smo, ljubimo se, bodimo složni!

In naenkrat zaorijo močni, glasni kriki po dvorani. Proti predsedniškemu mestu se preriva skozi gnečo zborovalcev krepka, visoka kmečka postava. Temu veljajo navdušeni klaci. In kdo je to? Kmečki slovenski poslanec Ivan Roškar, snovatelj Slovenske kmečke zveze.

Tihota nastane po celi dvorani. V lepi, tekoči besedi, kakor da bi se vedno bavil le z govorništvom, pozdravi g. Roškar navzoče in potem prosi, naj se izvoli predsedništvo.

Izvoljeni so: Predsednik poslanec Roškar, I. podpredsednik župan Koren, II. podpredsednik kmet Vrečko; zapisnikarji so bili: ekonom Cerjak, mladenič Žebot, kmet Galunder, in odvetnik dr. Benkovič.

Predsednik Roškar odda na to predsedništvo g. županu Korenu ter začne govoriti pozdravni govor.

Govor poslance Roškara.

Kot kmet stopam danes pred vas. Zakaj smo se zbrali? Da ustavimo zvezo, ki bo služila kmečkemu stanu. Mnogo je vzrokov, zakaj se dandanes kmetom tako slabo godi. Kmet je prepričen sam sebi. Pomanjkuje mu delavskih moči, ker vse sili v mesta in obrtni kraje. Če bi jih hotel kmet obdržati, moral bi jim boljše plačati, kje pa naj vzame za to denar? Zato moramo začeti na drug način kmetovati. N aloga „Kmečke zvezze“ bo, preštudirati te kmečke zahteve in želje, ter delovati, da se urešnijo. Urediti se mora prodaja vina, da ne bodo prekupeci vtaknili največji dobiček v žep. Skrbeti se mora za to, da se ne odprejo meje tuji živini in mesu, ker se s tem uniči kmetu edini vir, ki mu je še sedaj nekaj prinašal. Urediti se mora šolski zakon, ker pomeni dosedanja šola ogromno breme za našega kmeta. Zniža se naj šolska doba, in naj se poskrbi za nadaljevalni poduk mladine po 14. letu. Kmetu zelo neugoden je lovski zakon. V deželnem

zboru smo sicer popravljali staro lovski zakon ter skrpali novega, toda skrpana stvar je navadno za nič. Ker imajo v zboru večino gospodje, skrpali so ga po svoji volji. Domovinski zakon je pač nekoliko olajšal bremena naših občin, toda gospodje najdejo vedno pota, da se izmuznejo. Zato nas ta zakon vedno naprej tlači ter tira v propad. Urediti se morajo carinske zadeve, da se ščitijo naši pridelki pred tujo konkurenco. Posebno se morajo obvarovati cene živine. Zahtevam mest, da se odpre meja tuji živini, bo naša zveza vedno odločno ugovarjalna. Glede pogodb z Ogrsko moramo gledati, da ne bodo škode trpele naše kmečke koristi. Vse to pa nam je mogoče doseči le na ta način, če smo združeni. Le združitev nam prinese boljše dni, ona je naša glavna moč. V drugih deželah se kmetje na podlagi združevanja rešujejo. Ker se nas hoče ovirati pri združevanju, si moramo sami pomagati. Potreben nam je pa tudi domač denarni zavod. Hranilnica kat. kmečke zveze na Gornjem Avstrijskem je imela lani 17 milijonov prometa. Istotako si moramo ustavoviti lastno zavarovalnico. Zadružna misel naj gre v meso našega naroda. Poglejte v Ameriko, kjer je združenih okoli pet milijonov kmetov. In na Bavarskem jih je v kmečki organizaciji štirideset tisoč.

Podlaga našemu združenju, ki nas naj objemi v bratski ljubezni, pa je sv. vera. Na katališko verski podlagi hočemo delovati za slovenski kmečki stan. Začnimo z Bogom in dal nam bo svoj blagoslov.

Pri vsaki posamezni točki je zadonelo po dvorani hrupno odobravanje, znamenje, kako iz srca je govoril poslušalec.

Ko je ponehalo odobravanje Roškarjevega govora, prevzame g. Roškar zopet sam predsedništvo ter odda besedo deželnemu poslancu dr. Jankoviču. Vse je z napetostjo gledalo mladega moža, katerega so preteklo leto nasprotviki tako srdito napadali. Mnogi zborovalci so ga sicer že poznali in so ga pri nastopu navdušeno pozdravili. Toda komaj je izgovoril par stavkov, pridobil si je mlađi poslanec srca vseh in po dvorani je donelo burno odobravanje.

Govor poslance dr. Jankoviča.

Govori najprej o prostosti, ki je vladala od 1. 1848. in ki je pritisnila kmete ob steno, ker se ni zadosti brigal za javno življenje. Vse to moramo sedaj popraviti in združeni nastopiti za naše zahteve. V to se je ustavila „Kmečka zveza.“ Zato pa moramo biti hvaležni našima kmečkim poslancem dr. Korošcu in Roškarju, ki sta sprožila to misel. Ta misel združenja pa mora iti sedaj med ljudstvo. In

vsak mora biti agitator v svojem kraju. Vsi za jednega, eden za vse. Le združeni dosežemo, kar zahaja kmečki program. V novem državnem zboru bodo imeli kmečki poslanci večino, če bode vsak kmet storil svojo dolžnost in šel voliti poslanca, ki bo zastopal kmečki program. Iskali bomo stika s kmeti drugih narodnosti, da se skupno bojujemo za koristi tega najvažnejšega stanu.

Naše skupno delovanje bo: 1. da se razbremenijo kmečka posestva, na katerih je sedaj vknjiženega osem milijonov davka, tako da znašajo obresti petkrat več, kakor vezemliški davek, 2. zbrane so razkosavanje zemlišč, 3. odpraviti se mora zemliški davek in uvesti stopnjevalni davek po dohodkih, 4. prepoved uvoza mesa in živine, 5. stareno zavarovanje kmečkih delavcev, 6. Zavarovanje cen (boj vsem umetnim mestom, ki škodijo živalskim mestom in pritiskajo na njih cene), 7. večje podpora za ceste, 8. podrzavljenje železnic, 9. zavarovanje proti ognju in toči in zavarovanje za živino, 10. gojiti zadružništvo, ki bo naš parlament, 11. ustavoviti slov. kmetijske družbe, 12. šolski stroški se naj odvzamejo občinam in naložijo državi, 13. nadaljevalne šole in 14. prodajanje kmečkih pridelkov vojaškim oblastim.

Kmečka zveza pa bo tudi gojila verski in narodni čut našega kmeta. Skrbela bo, da ostane naše ljudstvo zdravo na duši in na telesu, zvesto Bogu in domovini.

Vznesene besede so povzročile burne živijo-klice in odobravanie med zborovalci in ko se mu je zahvalil g. predsednik za navduševalne besede, zaronili so zopet živijo-klice.

Volitev odbora.

Izvolil se je potem naslednji odbor: Predsednik: poslanec Janez Roškar. Odborniki: dr. Franč. Jankovič, deželní poslanec, Kozje; dr. Anton Korošec, državni poslanec, Maribor; Franc Mlakar, župan, Hošnica; Franc Nidorfer, veleposestnik, Žalec; Franc Pajdaš, župan in posestnik, Zdole; Franc Pišek, župan, Oreho vas, Slivnica; Franc Rakun, župan, Rečica; Jože Schöndorfer, kmet, Stari trg; Jakob Zemljič, veleposestnik, Radenci. Namestniki: Jakob Bohva, veleposestnik v Veračah, Kozje; M. Cerjak, ekonom, Rajhenburg; Avgust Cof, posestnik, Šmarje pri Jelšah; Filip Galunder, kmet, Sv. Križ nad Mariborom; Jos. Koser, posestnik in poštar, Sv. Lovrenc v Slov. gor.; Jože Rebov, kmet, Teharje; Karl Robar, posestnik, Majšberg; Janez Rudolf, posestnik, Konjice; Ignac Štrovs, kmet, Trbovlje; Franc Žebot, kmečki mladenič, Sv. Ilj v Slov. gor.

LISTEK.

Pod Marijinim praporom. (Dalje.)

Zgodovinska povest. Poslovenil F. F.

Z veličastnim glasom je nadaljeval ta: „Nemški cesar, naš slavni zaščitnik, nam je sicer prepustil Malto, da bi na otoku kot najskrajnejša obramba krščanstva proti Turkom na vzhodu svojo vero branili in očistili morje pomorskih roparjev, toda on ne more zahtevati od nas, da se vrzemo govari smrti v naročje. Samim nam je torej odločiti, dragi bratje, ali zastavimo svoje življenje za sveto stvar krščanstva, ali se udamo brez nevarnosti. Premislite torej, kaj naj storimo!“

„Tukaj ni treba premišljevanja!“ je zaklical St. Priest poln navdušenja: „mi vsi smo pripravljeni na takojšno odločbo.“

Orožje je zarožljalo, glasen hrup pritrjevanja je zahvalil viteza za te besede.

„Prav torej“, slišalo se je zopet s knezovega sedeža; „volite: predaja ali bramba do zadnjega dihljaja, do zadnje kaplje krvii.“

„Bramba do zadnjega dihljaja, do zadnje kaplje krvii!“ zagrmelo je iz vseh ust. Meči so zabliskali v zraku, v očeh vseh vitezov je gorelo vroče bojažljnosti.

Visoko je vzravnal veliki mojster svoje vitko telo, vesel nad toljikim junaštvom.

„Hvala vam, bratje, na teh besedah!“ je zaklical vesel. „Sedaj bo mi veselje, biti vaš vodja, kajti naše geslo se glasi: „Zmaga ali smrt!“

„Zmaga ali smrt!“ zahrumelo je kakor vihar v visoki dvorani.

Tedaj je nadaljeval knez: „S svojimi patroni, sv. Janezom in Mihaelom, bodemo se vedno vojskovali; toda kdo ne razume, da nas čaka sedaj nevarnost, večja ko vse dosedanje, od naših smrtnih sovražnikov? Prosimo torej pod posebnim varstvom, pod zmagovito zastavo Marije Device, moči in tudi junaštva, boja in zmage. Saj je ona „bramba kristjanov“ in zato se smemo pod njeno zastavo boriti s tem večjim upanjem na zmago.“

Z roko je mignil knez ter odpustil zbrane.

Samo mladega St. Priesta je obdržal pri sebi. Ponižno je stal mladenič pred velikim mojstrom.

„Odročil sem tebi, ki si se kazal vedno hrabrega, posebno čast“, je dejal slednji.

Hitro je dvignil vitez glavo; z začudenjem so zrle njegove oči na predstojnika.

„Ti boš nosil nameč zastavo Marije Device v boju“, je nadaljeval Lavalette naklonjeno, „ti ji ne boš delal sramote.“

Hvaležnim srecem se je priklonil mladenič ter poljubil roko knezovo. „Moj knez“, dejal je, „hočem se potruditi, da bom vreden te časti.“

3. Boj.

Turki so začeli boj z opustošenjem dežele z ognjem in mečem in so se vrgli z vso močjo na utrdbo Sv. Elmo. 200 hrabrih Maltežanov jo je branilo. Kakor blisk so bili pred okopi in so povzročili Turkom, še predno so jih ti prav opazili, mogoč škodo.

Več tednov se je boril Mustafa pred Elmo; iz žrela njegovih 20 topov so padale noč in dan smrtne krogle, toda čuječnost in brezprimerna hrabrost oblegancev je kljubovala vsem viharjem. Na čelu si

poglavjarja so se zbirali temni oblaki, njegove oči so bliskale z vsako uro bolj divji ogenj.

Sam je vodil svoje vrste v boj ter jih po stari šegi sultanovi z bičem priganjal proti griču Sv. Elmi.

Tako so bile čete skrajno razdražene in so se borile kakor brez pameti. Pred Elmo so ležali celi griči mrtvev; toda Mustafa jih je vedno na novo priganjal črez trupla mrtvih tovarišev naprej: morali so se boriti ali pasti. Dne 23. julija je doseglo to nadčloveško borenenje prvi uspeh. Sv. Elma je prišla Turkom v roke, in polmesec se je zasvetil na mestu križa na trdnjavinem zvoniku.

Le dva moža sta preostala od Maltežanov in vse posadke. Vsi drugi so umrli junaške smrti v Sv. Elmi.

Mustafa je hotel izkoristiti ta uspeh ter namernoval z vsemi četami napad na glavno točko Maltežana, na sedež redovnikov.

Sedaj so začeli za Maltežane najhujši dnevi. Kakor se je kazalo, ni bilo več upati na pričakovane čete. Bili so torej navezani sami naše in s svojo močjo so morali končati boj.

Ko je prišel čas, da bi se odločilo življenje ali smrt, obstanek ali pogin redu, takrat so se zbrali vitezi v cerkvi. Med tem, ko je čital mašnik sveto mašo in podelil vitezom sv. obhajilo, plapolali sta obe zastavi Maltežanov, redovna in zastava Marije Device, pri oltarju; vse vitezi so še enkrat prisegli pri obeh zastavah junaški boj in zvestobo krščanstvu do smrti.

Tedaj je vzel Lavalette redovno zastavo, a Marijino je podelil mlademu St. Priestu.

V dolgem veličastnem sprevodu so zapustili vitezi hram božji ter se podali na boj pred mesto.

Današnja številka ima „Naš Dom“ kot prilog.

Govorniki nastopajo.

Zopet nov lep prizor! G. predsednik opozori vse navzoče, naj sedaj povedo zborovalci svoje misli o zvezi in o njenem delovanju, naj dajejo nasvete, naj sploh povedo, kaj jim je na sreču. In vstajati so začeli možje iz ljudstva. Govorili so premišljeno, zrelo in z veliko resnostjo. Uvaževali so resen in znamenit trenutek, v katerem smo se nahajali. Navdušeno so bili sprejeti vsi govorji. Poslanec Roškar se je vsakemu govorniku posebej zahvalil.

Kmet Vrečko (Preborje).

Vsi smo verni in narodni, tega nam ni treba povdarjati. A za kmečki stan treba napeti vse sile. Ž novo volilno pravico je prišel čas, ko se ne bo gledalo na davke posameznika, ampak na število ljudstva. Kmečka zveza nas naj vodi v velikem boju za kmečke pravice, naj se ne zmeni za malenkosti, ampak za velike cilje. Vse naj vzame v svoje varstvo, srednje kmete, male posestnike in poljske delavce. (Burno pritrjevanje.)

Ekonom Cerjak (Rajhenburg).

Današnji shod pozdravljamo vsi kmetje s polnim srcem. Slabo se nam je godilo in bili smo brez organizacije. Drugi stanovi so si zviševali po organizaciji dohodke. A mi? Kdaj bodo časniki poročali, da so slovenski štajerski kmetje zvišali cene svojim pridelkom. 40.000 posestnikov je na Spod. Štajerskem, vse vabimo v zvezo, katera nas naj vodi do zmage. (Splošno odobravanje.)

Kmet Robar (Majšberg).

Zveza je ustanovljena. Ona bo naša zastopnica, naša zagovornica. Za to pa je treba, da ima v vsakem okraju, v vsaki vasi zaupnike in agitatorje. Delajmo vsi za zvezo. (Mogočni živijo-klici.)

Drž. in dež. posl. Robič.

Stanovska zavest se najbolj neguje, če se kmetje organizirajo. Vsi drugi stanovi so organizirani, le kmet ne. Glejte, kaj so delavci dosegli s svojo organizacijo? Nova volilna pravica je sad njihove organizacije. Kmet se mora organizirati, da se gospodarski razvije, napreduje. Bog daj kmečki zvezni blagoslov. (Glasno odobravanje.)

Župan Nemec (Sv. Jurij ob Ščavnici).

Edin „Nemec“ sem med Vami Slovenci (velika veselost), za to mi dovolite tudi govoriti. Slaba je čandas kmetu vseposodi. Za to se moramo vzdržati in delati za svojo boljšo bodočnost. V tem nas naj zveza podpira in vodi. Želim uspeha novi organizaciji. (Splošno odobravanje.)

Kmet Blatnik (Artiče).

Kmet, ki pravi, da kmetu ni treba politikovati, ni kmet. In politikovati nam je treba, da si korigimo. Svoj spas vidimo le v katoliško-narodnem programu. (Hrupni živijo-klici. Vseobče pritrjevanje.) Volimo torej vedno le poslanke katoliško-narodnega mišljenja.

Kmet Zajec (Veliki Obriž).

Pozdravlja kmečko zvezo, ji želi mnogo uspeha, ter izraža v svojem in vseh navzočih imenu globoko hvalo vsem, ki so osnovali kmečko zvezo ter priredili današnji shod. (Pritrjevanje.)

Kmet Hlebič (Sv. Križ nad Mar.).

Povdarja, kako važna je misel združenja; drug se naj uči od drugega — drug naj pomaga drugemu. Treba je tudi, da posamezniki svoje dobre izkušnje objavljujo Zvezi, da jih ta porabi za druge. Treba je tudi, pojasniti ji želje in zahteve ter tako podpirati njeni delovanje, več oči več vidi, več glav več misli. (Živijo-klici.)

Vse prebivalstvo Maltino je bilo na nogah ter z zaupanjem zrlo na viteze. Matere so vzdigovali svoje otroke ter šepetale: „Glejte jih, božje bojevnike, branitelje krščanstva in našega otoka!“

Grozovito borenie se je pričelo. Dan na dan je Mustafa napadal mesto, vse zastonj. Kakor zd so stali Maltežani, niti za ped se niso umaknili.

Toda ti junaki niso samo branili svojega doma. Kakor vihar so sedaj tu, sedaj tam planili skozi trdnjavska vrata, povzročili Mosleminom prav znatno škodo ter se hitro zopet povrnili za zidovje.

Pri tem je igrala zastava Matere božje posebno ulogo: povsod, kjer se je izvršilo kaj junaškega, plapolala je visoko naprej; v hudih bojnih stiskah je čuvala božje bojevnike, ko so se vrčali, jih je varovala pred zasledovalci.

Kakor na čudodelno podobo so zrli kristjani na to zastavo in na zastavonošo, Turki pa so se bali pred njo, kakor pred peklenškim ognjem.

Mustafa je bil ves iz sebe; pri preročovi bradi je prisegel, da bo Maltežane in pred vsem St. Priesta strašno mučil in jih pomoril, ko jih dobi v roke. Slednjič se je odločil na glavnih naskok na sedež vitezov z vsemi četami in pripravami.

Prišel je odločilni dan. Maltežani so se borili pod vodstvom Lavalette-ovim zoper Turke, katere je vodil Mustafa sam.

Turki so bili po številu več ko desetkrat močnejši, njih hrabrost je dosegla vsled verskega navdušenja in Mustafovih groženj vrhunc besnosti.

Vendar so zavrnili vitezi hrabro ta naskok Mosleminov. Z grozno silo so živili meči na turške glave in so pokončevali vse pred seboj.

Sklepitega shoda.

K besedi se oglaši državni poslanec dr. Korošec: O znamenitih osebah se vse poroča, kaj delajo, kam gredo. Naša zveza je tudi znamenita organizacija. Treba torej povedati, kaj želimo in mislimo ravno v pričujočim trenutku. Kmečko vprašanje mora stati v ospredju naše politike. To hočemo posebno povdarjati. A mir in slogo hočemo imeti, za to hočemo v zvezi ljudi verske in narodne. In v tem smislu bomo postopali tudi pri bodočih državnoborskih volitvah. Predlagam torej, da se sklene izdati naslednje poročilo:

Spodnjestajerski slovenski kmetje, zbrani na ustanovnem zboru „Slovenske kmečke zveze“, slovesno izjavljajo, da vkljub vsem gonjam zadnjega časa trdno in nepremično vstrajajo na dosedanjem verskem in narodnem programu spodnjestajerskih Slovencev;

Istotako slovesno izjavljajo, da bodo povsod in z vsemi silami delovali za svoje kmečke pravice in koristi ter pozivljajo vse dobromisleče rojake na Spodnjem Štajerskem, da podpirajo težnje katoliškega slovenskega kmečkega stanu po zboljšanju njegovega položaja;

Zahtevajo od sedanje vlade, da ne odpre mejtu živini in prekomorskemu mesu, ker bi to pomenilo hud udarec za našo živinorejo in blagostanje kmečkega stanu;

Naročajo odboru, na jstrogo pažnato, da bodo pri prihodnjih volitvah kandidatje za državni zbor priznali brezpogojno kmečki program ter se ozirali na versko in narodno mišljenje slovenskega kmeta. (Sprejetoto)

Z Bogom! Na delo!

In ko je še g. predsednik prebral pisma in brzljave, ki so jih poslali: državni poslanec dr. Ploj, dež. glavarja namestnik dr. Jurtele, dež. poslanec Vošnjak, dež. poslanec Kočevar, konz. svetovalec Jurij Bezenšek, Jak. Pukl, kat. pol. društvo za rogaški okraj, odbor izobraževalstva v Rečici itd. — potem je z navduševalnim govorom zaključil zborovanje.

In sedaj je treba na delo! Kmečko zavest zanesi do zadnje hiše slovenskega kmeta, vse kmete združiti v zvezi ter jih organizirane peljati v boj za svoje kmečke pravice: to je naloga bodočnosti. Narej kmečka zastava do zmage! Sklenemo z pozdravom, ki so ga poslali kmetje iz okolice Mislinjske:

Kmečka zveza stopi na dan,
z deteta naj zraste velikan,
da važen kmečki stan
nikdar ne bo tepljan!

Kako je Stiger kot okrajni načelnik gospodaril?

II.

Stiger gotovo ni dober gospodar, sicer bi ne bil razun cestnega dolga 100.000 K še napravil 80.000 drugih dolgov. Vprašati se pa vendar mora vsak pameten človek, kako si pač okrajni odbor upa toliko izdati za reči, katerih nikjer ni? Kdo mu je dovolil?

V plenarni seji vsako leto okrajni zastop odobri proračun za prihodnje leto. V proračunu so vsi stroški zaznamovani in vse potrebe okraja; vsé te potrebe se pokrijejo z okrajnimi dokladami in s čistim dobičkom okrajne hranilnice. Potrjenega proračuna se pa mora načelnik in okrajni odbor držati, ga ne sme prekoračiti. Za nobeno reč ne sme več izdati, kot je v proračunu dovoljeno — razun iz-

Prave čudežne hrabrosti sta izvrševala Lavalette in St. Priest. Kakor maščevalna angelja sta se prikazovala sedaj tu, sedaj tam ter zmagajoč prodirala naprej.

Toda padle Turke so nadomestovale vedno sveže čete, med tem ko so se krščanski bojevniki sčasom utrudili. Vendari so vztrajali v boju.

Mustafa se je penil jeze, ker še ni več dosegel. Kakor divja zver je požiral s svojimi žarečimi očmi posebno oba zastavonosca.

„Prokleti krščanski psi!“ je zakričal, „hočem vam povrniti vaše dijanje. V najglobokejši temnici boste gladu umrli.“

Tako je ukazal, naj vsi obrnejo svoje naskoke na Lavalette-a in St. Priesta.

Ta dva sta bila takoj obkoljena in od vseh strani napadena. Lavalette si je s svojimi spremjevalci napravil takoj pot in bil v kratkem izven nevarnosti; visoko v zraku je plapolala maltežka zastava, ki jo je nosil, ne več obkoljena od turških čet, ter vodila viteze k novim hrabrim činom.

Slabeje se je godilo St. Priestu. Le z malo vitezi bil je od svojih popolnoma ločen. Toda njegovo junaštvo ni poznalo meje, neka sveta navdušenost ga je navdajala. V levici visoko v zraku Marijina zastava je vihtel z desnico strašno svoj meč v vrstah sovražnikovih.

„Z Materjo božjo!“ je klical, in na levi in na desni je kosilo njegovo orožje krvoločne Turčine.

Tedaj ga je nenadoma nekdo potegnil raz njegovega konja; gledal je v razjarjeni obraz Turkov ter občutil ob jednem v levici pekočo bolečino.

„Marijina zastava!“ se je slišalo bolečine-polno iz njegovih ust. „Moja roka je presekana, za-

vanrednih slučajih, za katere pa mora odbor v prihodnji seji prositi potrjenja.

Stiger je imel dovoljenje, da sme najeti kolikor se za ceste potrebuje, smel je torej dolga napaviti 100.000 K, kar so nove ceste dozdaj stale; za svojevoljno in čisto ne-potrebno prestavljenje brežiča na cesti Studenice-Makole, ki je bilo okoli 4000 K, je prosil naknadnega potrjenja. — Kedaj pa je okrajni zastop dovolil, da si sme Stiger za okrajne potrebe izposoditi okroglih 75.000 K?

Kolikor nam znamo, ni okrajni zastop v nobeni seji dal tega dovoljenja, za oraj pa bi po pravici moral Stiger in odbor ta nepotrebni dolg sam vrniti.

To vam je torej čeden gospodar! Delajo se dolgo in dolgo, ker Stiger ve, da mu n-mška večina vse potrdi. Tako hlapčevško in slepo nbgajo Buman, Gruntner, Ruldolf in mestni zastopniki Štigerja, da smo prepričani, če danes Štiger ves okraj proda, bodo jutri potrdili! Taki ljudje so imeli večino v sedajnem okrajnem zastopu! Časi Razbošekov se vračajo!

Preteklo leto je okrajni zastop sklenil, da stavi ceste sam in jih ne odda podjetniku. Štiger je najel stavbenega vodjo, ki naj na račun okrajnega zastopa laporsko cesto izvrši.

Ne dotikamo se zmožnosti stavbenega vodja, pa ta križ je, da ne zna niti besed slovenski, da ne more delavcu povedati, kako naj dela in ga podučiti, v sled česar delo ne more prav napredovati; njemu je izročil Štiger vse naročila in nakupovanje potrebeščin za cesto.

Kako naj on kupi od kmeta les, kamenje ali druge reči, če stavbeni vodja ne zna slovenski. Vodja pa ima še svojega pisarja, ki tudi ne zna nobene besedice slovenski. To pa je gotovo potrata, da se vodji še plačuje pisar. Slavljene ceste 25 km dolge ne potrebuje dveh uradnikov; ta posel bi lahko vodja sam opravil; Štiger ne zna varčevati! Pri stavbi laporskem ceste bi se bilo lahko toliko dra ih, cementnih cevi, ko bi bili tudi leseni mostiči zadostovali; sploh se čuje, da je ta cesta prelepo in predrago zidan, da se je proračun prekoračil za mnogo tisočakov! Mi sicer vrlim Laporčanom privoščimo tako potrebno cesto, a za razkošne stavbe sedaj vendar ni čas, ko kmet tako težko plačuje. In kdo je vsega kriv? Ali ne Štiger, ki ne ve varčevati, ki ne ve, kako težko je kmetu dobiti denarja? Pr. hodnjič še nekaj o naši hranilnici in pa, kje se je jemal denar za smodnik pri streljanju zoper točo, da se docela spozna, da Štiger ni varčno gospodaril!

Politični ogled.

— **Vinska postava** se je sprejela v državnem zbornu. Pri tej priliki je govoril poslanec dr. Korošec proti dočobi, da se sme vinu pridjeti sladkor terje stavil več predlogov, ki ščitijo naša vna. Ker pa imajo večino mestni in trgovski poslanci, ni bil sprejet njegov predlog. Postava je zelo pomanjkljiva, edino to ima dobro, da je izdelovanje umetnih vin popolnomo prepovedano. O tej postavi bomo še natančno govorili. Tudi mariborski poslane Wastian je govoril proti koristim vinogradnikov.

— **Volilno preosnovo** je sedaj sprejela tudi gospodska zbornica. Volilna preosnova je torej sprejeta in se bo predložila cesarju v potrditev.

— **Zvišanje števila vojaških novincev.** Prihodnja leto bodo zvišali število vojaških novincev, ker se uvedejo novi topovi. Vsega skupaj bo treba 21.000 mož več.

— **Mažarska nasilnost.** Ogrski naučni minister je pri razpravi o proračunu za šolstvo odgovarjal slovaškemu poslancu Beli in dejal, da vlast tistim učiteljem, ki nočejo šolskih otrok vzgajati za dobre „ogrške“ državljane, ne bo povisila plače in jim bo spli prevedovala poučevanje.

— **Na Ruskem** prekučuhu vedno naprej rujejo. Umori uradnikov se vedno ponavljajo. Volitve v gosudarstveno dumo bodo 19. februarja.

stava pada!“

Padel je na zemljo.

„Alla je velik!“ je slišal sovražnika zraven sebe. „Mohamed je večji od Marije!“ Zamahnil je Turčin, da bi pokončal zastavonosa.

V tem trenutku je zažižgal meč spremjevalca St. Priestovega na glavo kričaču ter jo prekal.

Mladi Maltežan pa je zagrabil zastavo, ki mu je iz presekane levece padla na tla, po bliskovo, in skočil na tla ter jo z desno zopet vzdignil visoko v zrak.

„Marija je večja od Mohameda!“ je zaklical. „Marija zmaga nad prerokom!“

Brez meča je sedaj z zadnjimi močmi vihtel okoli sebe z ostrim zastavinim koncem ter ukazal tovarišem, naj se v krogu nastavijo okoli Marijine zastave.

Tako se je zgodilo. Toda premoč sovražnikova je bila prevelika. Vedno težji je bil položaj okoli St. Priest-a.

Razne novice.

* **Slovenska kmečka zveza.** Novoizvoljeni odbor je imel dne 21. t. m. takoj po ustanovnem zboru svojo prvo sejo. Izvolili so se podpredsedniki, blagajnik (Fr. Pišek, župan Orechova vas, p. Hoče), tajnik. Določilo se je, kako izvedsati organizacijo ter se je poverila zadava tem odbornikom. Nazadnje se je tudi storil važen sklep zaradi prihodnjih državnozborskih volitev.

* **S šole.** Dvorazrednica v Legnu se razsiri v trirazrednico. — Učiteljica ženskih ročnih del pri Sv. Antonu v Slov. gor. gdē. Ivana Knaflič bo poučevala tudi pri Sv. Trojici v Slov. gor.

* **Nevarno oboleli** g. kanonik A. Hajšek že nekaj dni prebije izven postelje. Bog naj blagemu gospodu še da popolno okrevati!

* **Na Dunaju** je 18. t. m. umrl č. g. župnik Jožef Šket, ki je pretečeno poletje obhajal pri Sv. Petru v Med. Selu, svoji rojstni župniji, petdesetletnico svojega mašništva. Pokojnik je sporočil v svoji oporoki 300 K dražbi sv. Cirila in Metoda kot zvest sin svojega naroda. — N. v. m. p.

* **Mraz.** Zadnje dni je pritisnil pošten mraz, tako da res drevja poka. V Mariboru smo imeli dne 22. t. m. zjutraj ob 7. uri 30° mraza. Če bo ta mraz trajal naprej, bo napravil mnogo škoda na drevju in trta. — **Silen mraz** je bil v Galiciji. Dne 21. t. m. je bil tam tako silen mraz, da so na javnih cestah mnogim osebam zmrznili nosovi in ušesa. V šolah so skoro vsem šolskim otrokom zmrznile noge in roke. Zdravniki so morali pomagati po šolah. Rešilna družba v Lvovu je bila vsled mraza poklicana na pomoč v 171 slučajih.

* **Za dijaško kuhičino v Mariboru** so darovali sledoči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Schlosser Marija iz podporne ustanove Kočevarjeve 8 K; gospa R. 50 K; dr. J. Klasinc v Gradeu 10 K; dr. Weingerl na Dunaju 20 K; Wutt, e. k. daykar, 2 K, Gert Fr., medičar 10 K; Čede Fr., župnik, 4 K; Slivniški mohorjani 40 K; dr. Kovačič Fr., prof., 20 K; nabralo v veseli družbi na Ptujski gori (posl. Mart. Šegula) 10 K 30 v.; gospa Presker Fani 10 K; dr. Schmirman 10 K; za krah sv. Antona 2 K; Koser Franc (Juršinci) 2 K; posojilnica v Mokolah 50 K; Lenovšek, župnik, 5 K; Hirti Fr., župnik, 3 vreče krompirja, 2 vreče repe in sodček jesiha. Vsem dobrotnicam stotero Bog plati!

* **Sejmi v februarju** pond. pred svečnico v Vojniku, soboto pred svečnico v Mariboru; Blaža dan v Jaren ni in v Trbovljah; pond. po svečnici na Dobrni, v Lipnici; 3. v St. Jakobu pri Kolbiji in v Vidmu; 5. pri Sv. Petru pod Sv. gorami; 6. v Gornjem Gradu; 9. v Pilštanju; 10. v St. Jurju ob južni žel., sv. Valent. dan v Brezicah, Ponkvi, Središču in Žalcu; 14. v Sevnici ob Savi; četrtek pred pustno ned. v Šoštanju za živino; pustni pond. v Vidmu; kvat. torek v Ljutomeru; sv. Julijane dan v Bučah in Vrenskigori; v četrtek po pepelnici živinski sejem v Velenju; 22. pri sv. Filipu v Veračah ulimske fare, na Teharjih; pond. pred sv. Matijem v Braslovčah; sv. Matija dan v Arnušu, Bistrici, Rogatcu, Vildunu na Laškem; sv. Marka dan v Lavbiku; 2. sob. v postu v Slov. Gradcu.

* **Kupuje pri narodnih trgovcih in obrtnikih.** Jako težko stališče zavzemajo slov. trgovci in obrtniki v Mariboru, ker imajo premalo, ali pa sploh nobene podpore od strani Slovencev. Ceravno je marsikateremu kupovalcu znano, da se tudi v Mariboru nahajajo narodni trgovci in obrtniki, vendor kupujejo svoji potrebuščine rajši pri nasprotniku. Če jih pa vprašaš, zakaj da ti to storijo, slišal bodeš, da mu naš trgovec oziroma obrtnik premalo nudi izbere i. t. d. ali pa da sploh ne ve, da se nahajo tudi narodne tvrdke. Dokler toraj te trgovine ne bodo bolj podpirane od svojih, tako dolgo tudi tem ne bode moči drugega nastopiti. Ker imamo v Mariboru kakor tudi v okolici že skoro v vsaki stroki dovolj naših trgovcev in obrti, bude gotovo tudi vsakemu zavednemu Slovencu mogoče, dobiti pri teh, kar mu sreča poželi, samo da hoče. Ne bode mu treba raznili izgovorov. Slovenski trgovski klub preskrbel je, da se v našem listu za bodoče samo narodne tvrdke in obrti javijo, katere se slavnemu občinstvu priporočajo. Opozarjam toraj samo na inserate, ki se nahajajo v tem listu.

✓ prihodnjem trenutku s svojimi tovariši izgubljen, — tedaj je pomolil Lavalette iz dna srca k Materi božji za pomoč: „O čista Devica“, zaklical je po božno, med tem ko rok in očesa niti trenutek ni odtegnil boju, „ti mogočna pomočnica kristjanov, pomagaj nam, stoj nam na strani!“

„Živelno krščanstvo, živel maltežki red!“ odmenovalo je v istem trenutku kakor odgovor sem od pristanišča in ob jednem so veselja zakričali vojaki na straži.

„Spanci, Spanci, naši zaveznički!“ zaklicali so veselja pijani. „Ravnokar so prispeli in že napadajo Turke od hrba!“

Velikemu mojstru se je temnilo od blaženostnih počutkov.

„Hvala ti prisrčna, pomoč kristjanov!“ je Lavalette vzduhnil ter vzpodbujal na novo z mogočnim glasom omahujoče trume. In na novo zacevilo upanje na zmago, je povečalo moč krščanskim borilcem: z zadnjimi močmi so se vrgli na Moslemine, ki so sedaj, prestrašeni radi nevarnosti, ki jim je pretila od zadaj, izgubili vse upanje na zmago. Bežali so divje, ne glede na Mustafovo vzpodbujanje. Slednjič so bežeče čete tudi poveljnika samega potegnile seboj. Vitezzi so hiteli za bežečimi, Spanci so jih tolkli od stranij. Tisoči Mosleminov je padlo, mnogo jih je bilo vjetih.

Konec sledi.

Slovenska Šolska Matica ravnokar razpošilja svoj knjižni dar za leto 1906 in sicer 1. Pedagoški Letopis; 2. Zgodovinska učna snov, sestavl. dr. Matevž Potočnik; 3. Nazorni nauk, spisal Gabrijel Majcen; 4. Obče in posebno ukoslavje, spisal dr. J. Bezjak; 5. Posebno ukoslovje petja v ljudski šoli, spisal H. Družovič.

* **Romanje v Lurd.** Na Dunaju se je sestavil odbor, ki priredi za dne 29. aprila 1907 romarski vlak v Lurd. Vožnja in hrana stane tja in nazaj za II. razred 380 kron, za III. razred 240 kron. Pojasnila in vzporedne razpošilja: č. g. dr. Karol Veczerik pl. Planheim, administrator am Hof, Dunaj.

* **O prilik podražitve poštnih vrednotnic** omenjam, da se poškodovane poštné vrednotnice pri poštnih uradu lahko zamenjajo in sicer dopisnice, zlepke, nakaznice, poštné spremnice, denarne kuverte idt. in to tudi če so že popisane, pomazane ali natrge, samo da niso še s poštnim pečatom udarjene. Dopolča se 1 vinar k vsakemu poškodovanemu kosu in dobri se pri poštnem uradu ali prodajalcu poštnih vrednotnic enako novo.

* **Proti pravdam.** Državni zbor je sklenil, naj se v vsaki občini osnuje mirovno razsodišče, ki bo razsodilo prepir med sosedji, da se na ta način omejijo številne pravde. Ta razsodišče bodo le pomirjevalna. Ako se poravnava izvrši, bo imela enako vrednost kot pred sodnijo. Zanimivo je, da so zopet bili slovenski liberalci proti tej postavki, ki bo tudi koristna, posebno za kmeta. Koliko posestev požro po nepotrebnem ravno pravde.

Narodni list govori v svoji zadnji številki o 8 duhovnikih. Vprašali bi gg. okrog „Narodnega lista“: Je li list zoper duhovnike ali za duhovnike? To ga bo „Stajerc“ vesel! Pa pravijo, da je ustanovljen bojda zoper „Stajerca“ in zoper celjsko nemškutarijo! Ornig in Jabornegg tega gotovo ne verjameta.

Mariborski okraj.

m Mariborska frančiškanska cerkev prejela je od sv. Očeta vse pravice bazilike. To je prva cerkev na Štajerskem, ki se bazilika imenuje. V spomin tega izrednega odlikovanja se bo od petka do nedelje v novi baziliki obhajala slovenska tridnevница.

m Slov. trgovski klub v Mariboru pristopil je kot podružnica slov. trgovskemu društvu v Celju.

m Roko si je zlomila v Mariboru žena izvoščeka Žurana ko je padla dne 22. t. m. na cesti.

m Iz mariborske okolice. Nemci že pridno agitirajo za bodoče državnozborske volitve. Pri tem pa segajo po vseh lepih in nelepih sredstvih. Tako hodi po nekod neki agent „Študmarke“ in pravi, da bo ista dala tistim kmetom, ki volijo z Nemci, posojila za 1 %. To ni res! Opozarjam kmete naj ne verjamejo takim obljubam.

m Slivnica pri Mariboru. Bridka zguba je doletela velezaslužnega župana Orechove vasi, Franca Pišek. Na Nezino je dolg sprevod sežalajočih spremil k zadnjemu počitu njegovo skrbno 77letno mater Magdaleno, vzorno gospodijo in značajno Slovenko. Ker je mož v javnem nastopu za vernošč in narodnost, za pravico in resnico, za izobrazbo in resnični napredek ljudstva dobro znan in upoštevan in ker je smrt matere zanj zelo občutljiv udarec, je sožalje že njim občeno; želimo mu tolažbe, rajni pa zaslужeni počitek po dolgoletnem,obilnem trudu in delu za blagotroškom v vnučkom, katerim je bila po prezgodnjem smrti sinaha druga, skrbna, ne le babica, naravnost mamica.

m Slabo pivo je točil natakar Konrad Sarnitz pri Baumanu v Peklu pri Poljčanah. Zaradi tega je bil obojen na en teden strogega zapora.

m Sv. Križ nad Mariborom. Občni zbor tukajnjega „Kmečkega bralnega društva“, ki se je vršil preteklo nedeljo, dne 13. t. m. po večernicah, je bil prav dobro obiskan. Iz poročila odbora posnamemo sledeče: Društvo stopi z letošnjim letom v dvajseto leto svojega obstanka, je torej eno izmed najstarejših kmečkih bralnih društev na Spodnjem Štajerskem. Lansko leto je priredilo tri podučne shode in lepo slavnostno akademijo v čast slovenskih slavnikov sv. Cirilu in Metodu. Prebralo se je 160 knjig in tudi časnike, katere je društvo č. g. župnik brezplačno prepričal, so si udje pridno izposojevali, zlasti z velikim zanimanjem se čita vrli naš vseslovenski dnevnik „Slovenec“ in — samo ob sebi umevno — izborni naš kmečki list „Slovenski Gospodar“, ki šteje tudi v naši sicer majhni župniji 19 naročnikov. Naročeno je bilo društvo na 11 iztisov „Kmetovalca“, 3 iztise „Naš Dom“, „Dom in Svet“ in „Glasnik najvs. Src.“ — Posebno pohvalo in priznanje pri tem zborovanju zaslužita dve deklamaciji: mladeniča Jurija Seršen Gregorčičeva „Kmečki hiši“ in deklince Antonije Gradišnik „Jezusovo rojstvo“ iz Marijinega življenja M. Zemljica, ki sta bili obe prav lepo s pravim naglasom in čutom prednašani. Z veseljem smo tudi poslušali petje društvvenega zboru, ki nam je zapel dve mični pesmici iz A. Kosijeve zbirke in Gruberjevo „Sveta noč.“ Z vztrajno pridnostjo in marljivostjo pri vajah se bo gotovo tudiše v tem oziroma spopolnilo, kar je morda še doslej pomanjklovega. Torej le pogum in nekoliko dobre volje! V novi odbor so izvoljeni sledeči možje in mladeniči: predsednik Jakob Pajtler, podpredsednik J. Žunko, tajnik g. Ant. Kocbek, blagajnik Filip Galunder, knjižničar Anton Klampfer in odbornika Alojz Hauptmann in Matevž Elznik. Pregledovalcem računov sta bila izvoljena Anton Hauptmann in Franc Gaube. K sklepu je še g. župnik navzoče v vznešenih besedah vzpodbujal, da se svojega bralnega društva vedno prav tesno oklepajo in držijo, se marljivo vdeležujejo vseh njegovih prireditiv in ga vsestranski podpirajo, ker le tako z združenim sodelovanjem

vseh članov bo društvo moglo svojo vzvišeno naloge v polnem obsegu izvrševati. Zlasti mladina naj posveti našemu društvu svoje duševne moči in tako upamo, da vidimo v teku tega leta enkrat naše mladenečne in mladenke tudi na gledališkem odru. Z navdušenim trikratnim „živijo“-klicem sv. Očetu in presvitlemu vladarju se je zaključilo to lepo zborovanje.

* **Podružnica štaj. kmetijske družbe pri Št. Ilju** je zborovala v nedeljo 20. jan. v kobači „Südmarkhof“. Ravnatelj Stiegler je govoril skoraj praznim stenam. Značajni slovenski kmetje ne prestopijo praga hiše, ki so jo sezidali najhujši narodni in kmečki rasprotniki z namenom uničiti v-e, kar je slovenskega, vse, kar je krščansko — torej tudi nas kmete.

* **m Kmetijska podružnica v Studenicah.** Pred dobrim letom dni je iz tukajnjega bralnega društva vzrasla naša podružnica s prizadetjem g. potovalnega učitelja Fr. Gorčana in dne 13. jan. t. m. je obhajela svoj prvi občni zbor, kojega poročilo nam priča, da ni zastonj stopila v življenje. Ker so se še le zadnja leta slovenske podružnice z-čeple prav gibati in lahko marsikaj dosežejo, ako se vodijo in gibljejo v pravem duhu, naj tu povemo, kako je delovala naša podružnica v svojem prvem letu in kateri so bili njeni uspehi. I. Kakor smo poročali v lanskem „Slov. Gospodarju“ in „Gospodarskem Glasniku“, priredili smo celotedenški poučen tečaj prvi teden po sv. treh Kraljih. Predaval se je o živinoreji, vinarstvu, sadjarstvu in domačem umnem gospodarstvu. Za imenovanim tečajem pa je bilo devet poučnih shodov v Studenicah in dva v Makolah. Predaval je trikrat g. profesor dr. Leopold Poljanec; enkrat o lugih, enkrat o umetnih gnojilih, enkrat o vrenju mošta. Dvakrat je govoril načelnik podružnice, da bi navdušil ude za umno gospodarstvo ter je poročal o izidu občnega zborna v Gradcu. Trikrat je govoril g. Gorčan namreč o perutninarstvu, kot poročilo tečaju v Schärdingu, o umnem pripravljanju sadjevca in o gnojenju z domačim in umetnim gnojem. Enkrat pa je govoril tajnik g. nadučitelj O. Vabič o drevesnih škodljivih in o skrbi za sadno dreve v jeseni. Vse predavanje je bilo v prvem letu podružničnem od ustanovitve do 31. decembra 1906 17. Koliko vspeha da so ta predavanja imela, kažejo nekoliko naslednjih vspehi, drugo se bo videlo še le pozneje. II. Med vspehe posredne in neposredne naštejemo naslednje. 1. Pri polje delstvu: Uđe so naročili 4 q semenske pšenice, 5 $\frac{1}{2}$ q rži, okrog 25 kg lucerne, 42 kg štajerske detelje, 24 kg ruskega lanenega semena in nekaj runklja. 2. Umetnih gnojil fosfatnih, duščnih in kalijskih okrog 100 q. Deloma smo jih kupili, deloma pa jih dobili od kalijevega sindikata za poizkus zastonj. — 3. Jabolčnih lepih sadežev smo prejeli iz Ptuja 650, hruškovih 95 iz Gleisdorfa. — 4. Vrbja smo naročili iz deželnega nasada v Fürsterfeldu 441 kg, iz Gleisdorfa 93 kg. Dal Bog, da bi ga kmalu doma imeli dosti. 5. Raznih knjižic o vinogradništvu in o umnem gnojenju se je skoro med vse ude razdelilo. — 6. Živinorejo smo izkušali večaj toliko povzdrigniti, da smo dobili od kmetijske družbe za polovično ceno dva junca in enega mrjasca. — 7. Vspeh g. Jelovška in Zupanca je, da je dal tukajnji samostan č. sester narediti uzorno gnojilje z gnojnično jamo in da je take jame naredilo že tudi nekaj drugih gospodarjev, ki zdaj vozijo gnojilje na travnike in jih gnojijo tudi z domačim gnojem. Eden gospodarjev, Jakob Kitek v Brezju, zida en vzoren govej in svinjski hlev. Naročilo se je tudi 2 $\frac{1}{2}$, klajnega apna. — 8. Petero gospodarjev se je vdeležilo poučnega izleta v Waldegg. — 9. Za 10 K se je naročilo jajec kokoši štajerskega plemena in postavil se je eden vzoren kurnjek za okoli 30 kokoši. — 10. Dva mlačnika sta dosta davekmesčni, eden tritedenski viničarski — in eden pettedenski sadjarški tečaj. — 11. Od kmetijske družbe v Gradcu smo dobili zastonj pet trsnih in dve drevesni škropilnici in eno travniško brano za polovicno ceno. Tudi smo naročili štiri drevesne krtice. — Uvod je bilo 75. Kar smo dosegli, se imamo zahvaliti v prvi vrsti ljubemu Bogu, da je naše delo blagoslovil; drugič pa temu, da nas lastna potreba in pa želja po napredku priganja pomagati sebi samemu — pa tudi kot dobri sosedji drug drugemu kakor samemu sebi. Prihodnjič pa bomo poročali, ako dobimo v listu prostora, o našem drugem — letošnjem pončenem tečaju.

* **m Laporje.** V seji odbora k. s. izobraževalnega društva dne 20. prosinca je bil izvoljen za predsednika Pivec Jožef, podpredsednika Onič Jožef, tajnika Sagaj Alojzij, blagajnika Kavkler Karl, knjižničarja Mastniček Janez. Izobraževalno društvo v Laporju začne svoje delovanje na svečnico, dne 2. sivečana po večernicah s pončnim govorom, petjem, deklamacijami. Udeležite se otvorite polnoštevilno vsi člani in prijatelji društva, sploh vse, ki jim je mar srca, obstanek in pravi napredek našega ljudstva.

* **m zabjek.** Naš očka župan Robar, ki so nam na papirju pojavili nemško šolo in kolodvor, imajo nesrečo. Že zdavnaj bi moral novi odbor voliti novega žup

škega vročekrvneža? S torbico je priomal, zdaj se pa re-penči in misli, da se mu bo vse pokorilo. Delodajalci, se bote li dali zaničevati od človeka, ki je pozabil, da ga je rodila slovenska mati, ki ima vzrokov dovolj, da je lepo miren in doma za pečjo premišljuje svoje pretekle dni? Gril, le bolj ponižno, drugače govorimo prihodnjič bolj jasno. Delodajalci, delavce priglašajte slovensko in ako se Gril obnaša po nemški kulturi, objavite in pritožite se takoj. Grilu še že najdemo gospoda!

m. Občina Zamarkova z Lormanjem je sklenila v svoji odborovi seji dne 15. prosinca t. l. na predlog obsvetovalca J. Š. slovensko uradovati. Samo uradni pečat še ostane dvojezičen, čeravno se je predlagalo samo slovenskega, to pa zato, ker ni bilo celemu odboru povoljno; mo-goče se še spremeni.

m. Sv. Lenart v Slov. gor. Naše „Bralno in gospodarsko društvo“ je imelo dne 14. prosinca t. l. ob šestih zvečer svoje zborovanje in tudi volitev novega odbora. A priprosto ljudstvo se tega ni udeležilo, kajti gospodje pri bralnem društvu ne dovolijo priprostemu ljudstvu izobrazbe, in tudi so tam samo slabii časopisi na razpolago kakor „Slovenski Narod“, „Narodni list“ in tudi „Mladoslovenec“. Ti listi sploh ne spadajo v „Bralno društvo“. Zato bi bilo najboljše, da bi se ustanovalo novo „Bralno društvo“ za okolico in priprosto ljudstvo. Znabiti bi se zato kateri oglasili.

m. Pobrežje pri Mariboru. Smo pač nevredni nasledniki svojih prednikov, ki so dali našemu kraju tako naravno in lepo ime in katerega so nam prekrstili nasprotni tak polovičarsko v baš ne prelepi „Pobers“. Kaj neki si misljijo ti „Nemci“, od kod tako čudno ime kraja. Pa kdo vpraša sedaj za tem; samo da stoji nemška šola, za katero se bri-gajo celo Nemci v Berolinu, torej „zunaj“ avstrijskih mej. Zakaj le neki? Trobi se nam pač na ušesa, da nam pomagajo podpirati revščino naših otrok, da nam hočejo le koristiti z takozvanim nemškim šulferajnom. A ne zavedamo se, da nam s tem jemljejo našo narodnost, — to je čut, ki krasi po božji podobi ustvarjeno in z vero na Boga obdarovano bitje in ga različuje od neumne živine; da nas pojaničarijo in pripravijo do tega, da bomo bili kedaj z mirno vestje svojo rodno mater v obraz s tem, da zatajimo jezik, kojega nas je učila mati, kojega smo podelovali od onih, ki so prestali od krutega nasprotnika že toliko krvic; že sedaj se vidi, da bo temu tako. Nekaj res strašnega je slepota. Mi spimo — duševno — a oni nam kradejo, če ne gre, pa ropajo ljubav našo do lastne naše matere. To je korist, ki nam jo daje nemški šulferajn (morda ste že čuli kaj o nemškem mostu do Adrijel?) Toda pes si kost poprej obližne, da jo potem bolj ugrizne. Vsek Nemec se nam mora smejeti, da se damo zapeljati tako daleč, da podpiramo in redimo še sami to pijavko. Ali je dal že Nemec sam rad kak vinar za našo Ciril in Metodovo dražbo; po dnevu in še z lučjo ga ne najdemo! Toliko za danes. Dobro bi bilo, da zvedo za to tudi še drugi naši vaščani, s katerimi si upamo govoriti še slovenski. Pa še bomo kaj slišali, preden začne peti kukavica! Pridite, pridite nas budit!!

m. Sv. Ropert v Slov. gor. Citam že dalje časa vse naše liste, a pred letom dñij zasledil sem ime Sv. Ropert še prav malo kedaj, in še takrat sem vselej čital: ponesrečil se je ta in ta, pogorelo je tam in tam itd., a o društemenem gibanju — popolnoma nič. No, in sedaj? — Boljše je, boljše. Vsaj se tolikokrat bere: bralno društvo pri Sv. Ropertu priredi itd. Kaj ni to dokaz, da „mi mladi pri Sv. Ropertu gremo naprej?“ — Da, in vsa čast onim, kateri so ti mladi — ponosno, ne oziraje se na desno, ne na levo, naprej za naš narod s krščanskim delom. In zopet sem pogledal za kulise našega lepega odra. Sicer ne govorim rad in ne izdajam tajnosti — vsaj prava klepetulja po poklicu nisem — a vendar vam povem: ta marljiva možka in ženska mladež nam pripravlja zopet neko presenečenje. — Predpustni čas je, vse je veselo, prešerno, in tako nam hoče ta zavedna mladež pripraviti vesele, radostne urice. Toda ker nisem klepetulja, kakor sem že omenil, ne povem nič več. Samo to še rečem: Bog daj povsod take mladine, kakor jo imamo mi, in ni se nam treba bati ne liberalnih, ne nemških vetrov. Pa ravnokar mi prinese prijatelj veselje vrstice, ki jih naj dodenem k svojemu spisu za „Slov. Gosp.“ In kaj je zapisal? Dne 3. februar 1907 je preselilev „Braln. društva“ ali prav povedano omare za knjige v staro šolo v I. nadstr. na desno. Tam bo odslej naša bralna soba, kjer se lahko berraželjni ob čakanju na službo božjo kratkočasi pri branju časnikov in knjig. V h o d v „čitalnic“ o ne sme vam nihče zabraniti, če ste udje društva, saj smo najemniki, ki imamo iste pravice, kakor že nastanjeni — samo oliko in spodobno obnasanje je povsod običajno, tedaj tudi pri n a s . — Tudi bo isti dan občni zbor „Braln. društva“. Naj se pri tej priliki vsak prepriča o njega delovanju in pripoznati bo moral delavnost društva, ko ob enem tudi stopi na oder moška in ženska, čvrsta, dobra, slovenska mladina. Ob takih prizorih ne bo nobenemu žal, da je ud „Bralnega in tudi izobraževalnega društva“. Torej na veselo svidenie na dan 3. februarja po večernicah k igrama: „Pri gospodi“ in „Črevljar“ in občnem zboru Braln. društva pri Sv. Ropertu v Slov. gor.!

m. Pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je imela čitalnica dne 14. januarja 1907 svoj redni občni zbor in si je sestavila sledenči odbor: predsednik g. dr. Fran Tiplič, tajnik g. Josip Zemljčič, blagajnik g. dr. Milan Gorišek, knjižničar g. Ivan Urek, č. g. J. Alt, g. Fran Breznik in g. Jakob Kepič, odborniki. Zborovanje je bilo zelo živahno in se je sklenilo marsikaj koristnega kakor ustanoviti „Ljudsko knjižnico“ in dr. Že iz poročila blagajnikovega smo uvideli, da je društvo naročilo v pretečenem letu lepo število dobrih knjig in se vedno trudi, kolikor mogoče knjižnico izpopolnit. Da pa si bo mogla čitalnica v bodočem nabaviti še več

knjig, se je sklenilo, prirediti večkrat veselice, katerih čisti dobiček bi se naj vporabil ravno v navedeno svrhu. Jedno tako veselico priredi „Čitalnica pri Sv. Lenartu“ dne 3. februarja 1907 v novoprizidani dvorani „Narodnega doma“, katerega je dala tukajšnja posojilnica popolnoma prenarediti. Veselica bode nekoliko v večjem obsegu. Z ozirom na dober namen vse prireditve se nadejamo štentenarčki Slovenci, da bodo lahko pozdravili na večer 3. februarja nebroj gostov od blizu indale.

m Klaveru shod slovenske liberalne stranke pri D. M. v Brezju pri Mariboru v nedeljo, dne 20. januarja. Navzočih je bilo 12 kmetov in delavcev, 4 ženske, 2 učitelja (oče in sin), 1 kaplan in dva govornika iz Celja: advokatski koncipient dr. Vekoslav Kukovec in urednik Vekoslav Spindler in v prvi sobi šest neukrotljivih fantov in dva kočija. Še en govornik je namenil priti: doktor A. Božič, Škoda, da ga ni bilo. Bil bi še potreben. Ko dr. Kukovec še parkrat vpraša sklicatelja Maksa Zemljčiča, ali ne bo prišlo več ljudij, ta ob tri četrte na tri vendar otori že ob pol dveh napovedani shod ter klice „božjega blagoslova iz nebes, brez katerega je vsako delo zastonj.“ (Kaj ne, kako je bil danes veren! Nekateri kmetje znanci so se mu muzali, ker vejo, da on na Boga in blagoslov nič kaj ne drži.) Predsednikom je bil izvoljen učitelj Maks Zemljčič ter da najprej besedil dr. Kukovec. „Zakaj smo prišli k vam?“ vpraša poslušalce. „Razgovarjat se! Prinesli vam nismo nič, kakor besede.“ In bilo je tako: Samo besede in še te slabo vezane. Načrt je imel, govoriti o kmečkem stanu in njegovih potrebah, o šoli, o zatiranju Slovencev, o posojilnicah, o naših dosedanjih poslancih in še o drugem. In res, povedal je marsikaj novega, n. pr. da so na svetu razni stanovi, da je kmečko vprašanje kočljivo (posebno za take voditelje, ki bi radi pred volitvami vsem stanovom ugodili!); nadalje da kmet ne sme obupati, da se brez dela in truda ne da vse takoj doseči itd. O dosedanjih poslancih pravi: „Mi nismo njihovi prijatelji, ker niso toliko storili, kolikor bi morali.“ In o novih poslancih pravi, naj bodo stani kateregakoli, da so le prijatelji kmetijstva. Torej bodo gotovo najboljši tisti, ki bo si jih postavila „Slovenska kmečka zveza“, četudi bi morda bil med njimi kak duhovnik, saj je o duhovnikih rekel g. dr. Kukovec pri tej priliki dobesedno: „Duhovniki so bili vedno prijatelji k metov.“ Zažene se tudi v „Slov. kmečko zvezo“, ker stoji odločeno na verskem in narodnem stališču, in niti noče povedati, da je sklicatelj te zve kmet, neumorno delavni deželni poslanec Roškar. Kako „Štajerc“ in „Slovenski Narod“ hudo napada narodne duhovnike, ki so pred leti, ko je bilo v naših trgih in vseh vse polno nemčurških trgovcev ali pa strašnih odruhov, ustanavljali konsumna društva, češ, da so v tem strašno dosti kmetov spravili na nič. Trdi splošno, da so bili konzumi samo iz nasprotstva proti trgovcem. Bili pa so ustanovljeni samo zoper nemčurske trgovce in zoper odruhe, ki so delali dostikrat v svojih trgovinah z 200 procenti in še več. Namen so imeli dober, namreč kmetom in ubogim pomagati, in konsumna društva bi se bila obnesla, kakor imamo vzdugov posebno v Švici, ako bi ne bilo ne-poštenih trgovskih uslužbencev ... Ne silite ljudi na solnce, ki imajo maslo na glavi. Narodnim in poštenim trgovcem pa ni nikdar nikdo delal s konzumi konkurenco. Potem preide gospod govornik na šolo in mladino ter pravi, da je ravno v tej okolici mladina tako razposajena, da ne pustijo iti tujega človeka skozi vas —. Kmetje in mladeniči Digoški in Žrkovski, takšne poklone vam delajo govorniki iz Celja! — Med raznimi časnikami priporoča kmetom, naj pridno berejo „Slovenskega Gospodarja“. Vabil in snubil je seveda tudi za narodno stranko, naj si izvolijo zastopnika in naj k njej pristopijo. Vrhunce pa je doseglo njegovo pogubnosno nerodno „narodno“ de o v drugem govoru: „O Slovencih in Nemcih“. Z vso svojo zgovornostjo je namreč priporočal pouk nemškega jezika v slovenskih šolah. In to v okolici mariborski, kjer otroci strašno dosti časa potratijo za nemščino in se je ne naučijo, potrebne predmete pa vsled tega zanemarjajo. Vrh tega pa še naši nemškutarji povsod preveč zahtevajo nemški pouk. Najprej dosti nemški poleg slovenskega učnega jezika, potem pa postane učni jezik nemški in slovenski je pastorka, nazadnje pa se reče. Mi hočemo čisto nemško solo! G. dr., ali želite vzdugov? Človek bi mislil, da govoriti kak urednik „Vahtarce“ ali „Štajerc“. „Naj učitelji le nemški učijo,“ pravi govornik. Prizna sicer v nasprotju s svojimi pristaši, z narodno liberalnimi učitelji, da se otrok ne more v šoli popolnoma naučiti nemški, če pa v kmetijte želite, naj učitelj le nemški učijo!“ Lepe cvetke! In g. Maksimiljan Zemljčič, učitelj pri D. M. v Brezji pri Mariboru, se mu je še lepo zahvalil glede nemškega pouka ter rekel: „Gospod doktor je govoril nam učiteljem vsem iz srca!“ Narod slovenski, kaj pa ti rečeš k temu? Ljudi, ki tako govorijo, moraš črtati iz svojih vrst in jih pristečati — svojim izdajalem. To spet kaže, da naši „narodni“ liberalci hodijo res „po ovinkih“. G. doktor Kukovec, taka pot ni slovensko narodna! Drugi govornik je bil urednik g. Vek. Spindler ali gospod doktor Spindler, kakor ga je nazival predsednik Zemljčič. Govoril je o volilni reformi. Omenjal je pri tem zopet stare kvante, da je poslanec dr. Šusteršič predal koroške Slovence. Ob pol peti uri zaključil g. predsednik tako „mnogobrojno“ obiskan shod liberalne stranke. In komaj, komaj konča svoje sklepne besede, že se oglasijo harmonike in gosi in šlo se je po tako vspesnem „delovanju“ — na ples ... Didl, didl, — didl, didl ...

nedeljk v Mariboru ustanovili slovensko kmečko zvezo, napovedujejo tudi Štajercijanci shod svojih ljudij na Ptiju proti koncu januarja. Predsedovali mu bodo seveda sami ptujski Nemci in tudinemci, backi bodo kimali, profit pa bodo imeli zopet le Hutterji, Straschilli itd. Govori se, da bodo te zborovalce poznati na šnopsnih steklenicah v žepu, zavitih v ptujsko živalico! — Pač čudno se je marsikom zdele, ko je slišal, da se poteguje ptujski okrajni sodnik dr. G. Lás za mestni mandat v državnem zboru; a še bolj čudno je, kar je ta mož znil, ko je zadnjič na volilnem shodu v Lipnici od-kril, da hoče biti ne le ultra Nemec, ampak se pri-družiti vsenemški stranki in hoditi za Wastianom. V Ptiju prospevajo samo nadljudje!

p Na Gornjem Hajdinu so pretekle noči tatje vlmili v več hiš in odnesli mnogo mesa, slanine in žita. Poglavarja te družbe imajo že pod ključem.

p Sv. Bolfank v Slov. gor. Prostovoljno gasilno društvo s sedežem v Bišu je imelo v nedeljo dne 13. prosince svoj redni letni občni zbor. Iz blagajnikovega poročila posnamemo, da je imelo društvo pretečeno leto 251-26 K dohodkov, 113-61 K stroškov. Za prihodnje leto se je izvolil sledenči odbor: Ignac Gomzi, načelnik, Vinko Šalamun, na-mestnik, Janez Lubec, tajnik, Franc Kocmut, blagajnik, Franc Roškar, pregledovalec orodja, Franc Kranje in Ferdinand Kurboš, pregledovalca računov.

p Sv. Barbara v Halozah. Bralno društvo „Naprej“ je priredilo v nedeljo 13. t. m. v sobi 6. razreda občni zbor. Pred začetkom so mladi tamburaši skušali z brenkanjem izvabiti kolikor mogoče mnogo kronic iz žepa došlih gostov, ki bi naj brencale v društveno blagajno. Da teh ni bilo ravno bogve koliko, posnamemo iz tega, ker se je občnega zabora udeležilo samo 31 novih udov, a pristopilo jih je dosedaj vseh skupaj reci 43. — G. predsednik se spominja v začetku v pretečenem letu umrlih udov, kakor Korenjaka star. in mlaj., gospo Viktorije Šerona, vrle tamurašnje, in č. g. župnika Fr. Murkovič. Nadalje omenja sovražnike in protivnike našega društva. G. tajnik nam je podal sliko o društvenem delovanju, o prireditvi veselic, njih duševnem in gmočnem uspehu. G. blagajničar omenja med drugim, da je blagajnica, ki trpela vsled tega, ker so se morale dati tamburice v popravilo. G. knjižničar po-roča o stanju knjižnice, o marljivem izposojevanju knjig in časnikov od strani udov. Želi le, da bi se na knjige bolj pazilo, se o pravem času vračale, se ne izposojevale neudom, kar največ škoduje društву, in h koncu, naj se potrdi vsak ud se pridobiti vsaj enega novega. Izvolil se je sledenči odbor: Josip Stumberger, predsednik, Ivan Arbajtar, podpredsednik, Vinko Šerona, tajnik in pevovodja, Rudolf Kotzmuth, blagajničar, Miroslav Kosi, knjižničar; č. g. provizor Franc S. Gomilšak, Franc Jurgec, Martin Jurgec, Ivan Jurgec, odborniki; Radko Čeh in Anton Stumberger, na-mestnika.

p Ptujska gora. Na naslov c. kr. okrajnega glavarstva v Ptiju. Na Ptujski gori nimamo že šest let od občinskih odbornikov voljenega župana. Leta 1901. je prevzel občinsko predstojništvo prvi svetovalec Jakob Horvat. Leta 1902. so bile občinske volitve. Štajercijanci so popolnoma pogoreli. Radi tega so rekurirali. Rekurzu se je ustreglo. Druge volitve so bile 1904. leta. Štajercijanci so zopet pogoreli. Njihovemu vloženemu rekurzu se je zopet vstreglo. Meseca septembra 1905 se je v tretjič volilo. Štajercijanci so v tretjič imenitno pogoreli. Vložili so zopet rekurz. Sreča pa jim tokrat ni bila mila. Rekurz se ni vstreglo! Vprašamo sedaj slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Ptiju, ali je že kaj ukrenilo, da se postavno voli župan. Po dveh letih bil bi že čas. Naše gg. poslance pa prsimo, naj napravijo takemu početju vendar enkrat konec. Naš občinski predstojnik noče razpisati volitve novega župana, ker ga ščiti slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Ptiju. Kako postopa slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Ptiju napram nam Slovenscem, vidi se tudi iz sledenčega slučaja. Najhujši Štajercijanc in agitator za ptujskega župana Orníga je Alojz Repa. Ta je bil pri Ornígu za peka. Ima pa hišo na Ptujski gori, kjer da točiti vino in pivo brez koncesije že par mesecev. Njegov najemnik Nerat je imel koncesijo, ker jo je prenesel iz svoje hiše na Repa-tovo. Nerat je odšel. Repa pa še da dalje točiti. Vprašamo, ali je to znano slavnemu c. kr. okrajnemu glavarstvu v Ptiju. To vemo go-tovo, da se Repa nima koncesije. Ako se mu po-delil, govorili bomo občani, akoravno Orníg prosjači za njega. Tudi občina je bila proti Repa-tovi koncesiji. Okrajno glavarstvo seveda g. Repa lahko po-delil koncesijo brez občine. Vemo pa, zakaj! Gospod Repa je bil tudi urednik „Štajerca.“ Občani.

p Sv. Križ pri Slatini. Dne 20. januarja po večernicah smo pri nas slovesno otvorili društveno soto „Bralnega društva.“ Gospod nadžupnik Franc Korošec so naprej blagovolivi razpolo v bralni sobi, nato pa so v lepem govoru razložili, kako je sv. cerkev vedno v znamenju sv. križa razširjala pravo izobrazbo med ljudstvom in jo še sedaj razširja. Sv. cerkev ni nasprotnica izobrazbe, kakor nekatere puhle glave trdijo, ampak jo z vsemi možimi goji in povspesi. Ena izmed domačih dekl. Matilda Novak, je deklamirala lepo Gregorčičeve pesem: „Naš narodni dom.“ Pevci pa so zapeli več lepih narodnih pesmi. Vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da se je siovesnost tako lepo obnesla, prav prisrčna hvala! — Te dni je umrl v Gradcu Jože Verbošek, rojak iz naše nadžupnije. Zapustil je veliko premoženje 50.000 K in ga je v svoji oporoki odločil za 4 stipendije, ki bodo znašale po 400 kron na leto. Pravico do teh stipendij bodo imeli, kakor je pisano v oporoki, samo pridni slovenski dijaki, najprej iz domače nadžupnije, potem iz Sv. Eme, in

Ptujski okraj.

p Ptujske novice. V nedeljo, dne 20. t. m. je razsajal po Ptiju in okolici hud vihar s silnim snežnim zametom, v pondeljek je močno snežilo, od torka naprej pa pritiska nenavadno hud mraz; v tork zjutraj je bilo 18 stop. R pod ničlo. — Sedaj, ko so se vri slovenski kmetje zganili in minoli po-

potem iz celega Spodnjega Štajerskega, kateri bodo imeli izvrstni red iz slovenščine. Stariši, vi pa še hočete svoje otroke pošiljati v nemško šolo, v šolo, kjer se ne učijo nobene slovenske besede, kjer se še ne naučijo slovenskih črk! Kako bo mogel naš otrok, če ga iz nemške šole pošljeti dalje študirati, imeti izvrstni red iz slovenščine, ki se je še nikoli ni učil? Kako bo mogel doseči lepo podporo? Stariši, dobro si premtelite, v katero šolo bo zanaprej bolje pošiljati otroke! — V nedeljo, 27. t. m. po večernicah bo v „Citalnici“ poučni govor o socijalni demokraciji.

p Zakošak. Ptujski „Štajerc“ prinaša v št. 1. t. l. poročilo, da je izplačal okrajski zastop za občinsko cesto v Zakošku 113 kron. Kakor se nam pa poroča, ni dobila občina nič drugega za cesto, kakor tri cementne cevi, ki so pa k večjemu vredne 30 K. Kje je ostali denar in kedaj ga dobimo?

Ljutomerski okraj.

1 Konjereci. Vsem konjerecem iz Ljutomerskega okraja je že znana vladna nakana, da želi domobransko ministrstvo med nekaj zanesljivih kmetov tega okraja porazdeliti breje vojaške plemenske kobile, v svrhu reje remont pri kmetih. Tudi pogoje, pod katerimi se bo to zgodilo, ste v pretečeni jeseni o priliki konjskega pregledovanja v glavnih potezah že slišali. Sedaj mi naroča c. kr. konjerejska družba, sklicati na nedeljo 27. jan. 2. uro popoldan konjerece v Kukovčeve gostilno pri kolodvoru, kamor bode prišel g. A. Korošec, živinodravnik iz Gradca, da bo govoril podučeno o tem načinu reje remont. Pri tej priliki se bodo tudi sprejemala oglasila za sprejem takih kobil v rejo. Jos. Murza.

1 Iz Mure so potegnili dne 14. t. m. v občini Hrastje-Mota truplo 16 letne deklice. Dozajd se ne vedo, kdo da je.

1 Štajerčev pristaš — bratomorilec. V Selščih pri Sv. Juriju ob Ščavnici je zabodel 14. t. m. neki fant svojega lastnega brata z nožem. Dotični fant je že štiri leta naročnik „Štajerca“. Tak strašen sad obrodi „Štajerčeva“ politika.

Slovenjegraški okraj.

s Iz slovenjgraškega okraja. Dne 13. t. m. je bilo tajno predavanje „Narodne stranke“ za slovenjgraški okraj v Narodnem domu v Slovenjgradcu. Kakor poroča „Narodni list“ z dne 10. t. m., je bilo prvo zborovanje teh mladih liberalcev Spodnje Štajerske na dan sv. Treh kraljev v Celju. Udeležili so se ga predsedniki oziroma podpredsedniki okrajnih odborov te stranke, tako tudi za Slovenjgradec. Kdaj se pa je volil okrajni odbor narodne stranke za slovenjgraški okraj? In zakaj ni okrajni odbor Narodne stranke javno razglasil, da bode dne 13. t. m. predavanje? Ali ste se ravnali tudi pri nas Kukovčevega pravila: Po ovinkih! Prihodnič več!

s Slovenjgradec. Dne 13. t. m. se je vršila v gostilni gospoda Merzel-a v Pamečah lovška veselica. Zbranega je bilo obilo občinstva, ki se je prav dobro zabavalo. V poznejši večerni uri pa prideta naenkrat dva nemška kulturonosca, namreč dva sina tovarnarja Siegl-a v Legnu, in ta dva fanta sta si ubila v svoje nemške glave, da morata na vsak način kaliti veselo zabavo s tem, da uprizorita prepir. Priložnost se jima je hitro podala. Ko je neki vrl narodnjak potegnil iz žepa škatljico Ciril in Met. užigalic, sta takoj začela napadati dotičnega narodnjaka in druge navzoče Slovence, kakor slovensko narodnost sploh. Nastal je vsled tega prav nevaren položaj za ta dva junaka in ko bi ne bilo navzočih tudi več starejših, trezno mislečih mož, bi bili domači fantje tema dvema vročekrvnežema že pokazali. Ako vam teče po žilih že tako vroča nemali vsaj v kak nemški kraj. Mi razgrajačev ne raska kri, zakaj se mudita tukaj v popolno slovenskem kraju? Idita vendar za vašimi vred kam v rajh bimo med nami, najmanj pa se takih kakor sta vinda. Tudi imata jako malo vzroka, nositi greben tako visoko, ker ste vendar pridobili kruh, katerega imata, iz slovenskih rok. Hranilnica, katere last je vaša tovarna, je vendar denarni zavod popolnoma slovenskega okraja in dobili ste morda tovarno le iz usmiljenja nad vašo mnogoštevilno družino. Sicer pa glejta, da se drugokrat v slovenski gostilni dobrojno zadržita.

s „Stajerc“ laže. Iz Slovenjgrada se nam piše: Ptujski „Štajerc“ trdi v prilogi številke z dne 13. t. m., da je napovedalo kmetijsko društvo v Slovenjgradcu 15. nov. 1903 konkurs. Mi prosimo, da rádi te nesramne laži „Štajerc“ prav pošteno okrtačite v Vašem cenjenem listu in pri tem uporabite dejstvo, da naše kmetijsko društvo še vedno obstoji na prav zdravi podlagi in da ima še vedno izborna trgovino ter najboljšo gostilno v Slovenjgradcu. Do sedaj ni imel še nikdo povoda, draštvenih podjetij se izogibati, tedaž tudi častita duhovščina ne (kakor trdi „Štajerc“) in tudi gospod Jakob Vrečko je še vedno naš vrlji društveni poslovodja. „Štajerc“, ki bode sam še najbrže kmalu „fuč“, naj bi raje poročal, koliko njegovih „naprednjaških“ pristašev kakor Kajzer itd., je napovedalo v zadnjih letih konkurze, — ne pa da tako nesramno laže. — „Štajerčevim“ bralcem naj bi se vendar odprle oči, kako lažnivo „zgodovino“ „Štajerc“ objavlja in kako si samo z lažmi polni svoje časniške predale.

Konjiški okraj.

k Vitanje. Vedno bolj se slišijo pritožbe zoper tukajšnjega zdravnika. Sklical je g. župan obč. predstojnika predstojnih občin v „Gemeindeamt“, da enoglasno izvolijo za distriktnega zdravnika Kokoschnegg a, češ, noben drugi se ni oglasil. Zastonj se je trudil za njega prvi svetovalec in laskavo razlagal njegovo spričevalo, vsi obč. predstojniki so enoglasno odklonili tega zagrizenca ter zahtevali, naj se to mestu zopet razpiše, toda ne samo v „Deutsche Wacht“, kakor se je prvkrat zgodilo. Vprašam Vas toraj, g. župan, ali ste že potrebno ukreplili, da vendar enkrat dobimo zdravnika, h kateremu se bodo lahko z zaupanjem podajali?

k Zreče. Tu je umrl posestnik J. Kovac Č. pd. Pintar, star 75 let. Imenovanec je bil vzheld kristjana in kot iskrenega rodoljuba so ga poznali tudi čez meje domačega kraja. Nekoliko dni pred njim pa nas je zapustil posestnik Ant. Hlastec pd. Gačnik, star 82 let. Tudi njegovo domoljubno srce zaslubi, da se ga spominjamo pohvalno. Naši gospodarji so v narodnem obziru sploh hvalevredni, in le želeti bi bilo, da bi si za izpolnjevanje svojih dolžnosti v javnem življenju vsaki posameznik za vzgled vzel Kovača in Hlasteca. Njima pa svetila večna luč!

Celjski okraj.

c Strašna nesreča je pisančevanje, posebno nezmerno pitje žganja. Kdor se hoče o tem prepričati, naj pride v nedeljo, dne 27. januarja v veliko dvorano Narodnega doma v Celju. Tam bodo govorili dopoldne od pol devete do enajste ure dr. Krek o pisančevanju in gospodarstvu, Ivan Podlesnik o pisančevanju in hravnosti; popoldne od tretje do pete ure dr. Schwab: Pisančevanje škoduje zdravju; Luka Smolnikar: Kaj mora gospodska storiti proti pisančevanju; dr. Krek: Abstinencija. Na shod sме priti vsakdo. Vstop je prost.

Izobraževalno društvo v Celju je priredilo v nedeljo 20. t. m. predavanje v veliki dvorani Narodnega doma. K predavanju je imel vsakdo prost vstop in se ga je udeležilo okoli 125 poslušalcev. Predaval je g. učitelj Levstik i Celja o kmetijstvu, kje tičijo vzroki današnjega slabega stanja kmeta in na kak način naj si opomere. Nato nam je tudi dandanes zelo razširjeno pisančevanje od prave strani razkazal in priporočal drugo, sicer zaničevano pijačo — sadjevec. Obljubil nam je, da nam pri enem prihodnjih predavanjih pokaže, kako se pripravi prav dober sadjevec. Na koncu govora je žel splošno priznanje.

c Celjska okolica. Celjski nemški dimnikarski poslovnici g. Fuxa so razplošili po celjski okolici za novoletna darila tudi stare koledarje od leta 1904. Letno številko 1907 so sami naredili vrh starega. Nemci znajo!

c Vagon prediva je zgorel 20. t. mes. na železniški postaji pri Sv. Juriju ob juž. žel.

c Vrantsko. Dne 12. t. m. smo spremili k večnemu početku pridnega mlačenja Mihaela Grabner, uča Marijine družbe, ki je umrl v najlepših letih, 21 let star. Sveti mu večna luč!

c Okrajni zastop vrantski. Pri plenarni seji dne 17. prosince se je brez ugovora sklenilo tudi v l. 1907 pobirati 45% okrajne doklade. Občinske doklade se bodo pobirale na neposredni davek takole: Št. Jurij ob Taboru 50%, trg Vrantsko 55, Gomilsko 60, Grajska vas 60, Jeronim 70, Prekopa 80, Braslovče 85, Polzela 99 in Reka 99 odstotkov. V odbor za južno štaj. hranilnico so bili izvoljeni gg. dr. Juro Hrašovec, notar Baš, notar Mih. Jezovšek. Franc Zdolšek in Flor. Rak, namestnika Fr. Oset in Jak. Brinovec. Novo ustanovljeni požarni brambi v Prekopi in Letušu stedobile podpore po 50 K.

c Nazarje. Ker želite, naj se poroča kratko, evo vam kratkega poročila o delovanju našega k. s. izobraževalnega društva v preteklem letu. Igri: „Zamujeni vlak“ in „Lurška pastarica“ sta vspeli izborna. Vse je bilo zadovoljno, najbolj pa društveni blagajničar. Predaval se je 1) o pari in njeni vporabi; 2) o prsnih boleznih in o domačih zdravilih; 3) o zemlji in njenem razmerju s solncem in luno, ter o Njanzenovem potovanju na Severni tečaj. Slednja je predaval g. V. Turnšek, tehnik, s pomočjo skoptikona — v občno zadowoljnost. Bog plačaj! Novemu odboru predseduje preč. p. Saleski Vodošek, naš novi župnik; ž njim se je pričelo v društveni življenju. Bivšem g. župniku preč. o. Viktorju Jerančiču, kateri je bil skoro 30 let župnik v Nazarjah in si je pridobil za župnijo in cerkev neprecečljivih zaslug, je društveni pevski zbor o priliki, ko je radi bolhnosti šel v pokoj „priredil“ podoknico. Društveni predsednik pa mu je izročil v imenu društva lep križ in župljani so mu izročili krasno spomenico. Društvo priredi 27. jan. igro: „Boj za doto“; 10. februar pa „Krčmar pri zvitrem rogu“ in „Kmet in fotograf“. Imamo krasen nov oder. Les nam je dala grajsčina — sežagala nam ga pa je tvrdka Feltrinelli, — vse zastonj. Obema izreka društvo najprisrenejšo zahvalo. Če pomislite g. urednik — da to sem poročal kar o celem letu, mi morate pripoznati, da sem kratek. Zato pa vas prosim, da tudi objavite, da vabimo na 27. jan. in 10. februar vse bližnje in daljne domačine in sosedne našarke k društvenima predstavama. Smejali se bodo zastonj, če bodo prej plačali vstopnino.

c Umrla je v Budapešti usmiljena sestra Alojzija Fabijana Kranjc 18. t. m. v 34. letu svoje starosti. Rjenja je bila v Vrhjem št. 3. pri Št. Juriju ob juž. žel. leta 1873 in kot 17 letna deklica podala se je v težavn stancopravljati samaritanska dela ubogim bolnikom. Naj v miru počiva od težavnega poklica! Lahka ji tuja zemlja, kjer že tudi počiva sestrica Antonija!

c Sv. Jedert. Pretečeno nedeljo se je vršil tukaj shod, je bil sijajno obiskan. Prvi poročevalec je navedel vzroke, zakaj blagostanje med kmečkim ljudstvom nazaduje in po-

kazal, kako se je treba brigati, da se izvolijo poslanci, ki so trdne volje, se za kmečki stan potegniti. Drugi govornik je odgovoril na vprašanje: „Ali se sme duhovnik mešati v politiko?“ Navdušeni so se poslušalci razišli. Sprejeli so se sledče rezolucije: 1. Pozdrav novoustanovljeni kmečki zvezi. 2. Naj se ustanovi slov. kmetijska šola. 3. Voliti pri volitvah može, ki prisegajo na program: „Vse za vero, dom, cesarja!“ 4. Naj se urejijo „Zavarovalnice“ tako, da bodo kmečkemu ljudstvu breme polajšale. 5. Naj poslanci zabranjujejo uvoz tuje živine.

c Težko obložen voz se je zvrnil na kmeta Bl. Kotnika v St. Ilju pod Turjakom. Zraven sta bila le mala dečka, ki nista mogla pomagati. Nesrečni mož je še nekaj časa klical najs. imeni, potem pa hudo pomečkan izdihnil dušo. Ce se je v tej sili spomnil na verske nauke, gotovo je obudil popolni kes ter tako rešil svojo dušo.

c Polzela. Tako imenovana „narodna“ stranka iz Celja je shod, napovedan za 27. januarja, zoper katerega je zavladalo občno ogorčenje, posebno v sosednih narodno zavednik Braslovčah — odpovedala. Moder klep! V naši lepi okolici smo vsi zavedni Slovenci ene misli in istih načel: katoliški smo in narodni. Stranke ne potrebujemo nobene. Kjer so stranke, tam so prepriči. In kdo se teh veseli? Nemčurska oholost, ki že steguje poželjive roke po slovenski zemlji. Berite „Vahtarc“! Tistih par liberalcev, kar vas je med nami — niti učiteljev nimate vseh za seboj — bodite pametni! Vidite, da nimate ljudstva v vašem taboru. Stope v naše domače vrste, ramo ob ramu in roki v roki z nami delujte za pravi blagor naroda in po starem slovenskem gestu. S tem hodete najlepše pokazali, da ste res — narodni.

c Dol pri Hrastniku. Dragi „Slov. Gospodar“, oprosti nam, da te zopet nadlegujemo! Saj smo stari znanci in prijatelji, ker prihajaš k nam že dolgo vrsto let. V našem Brahm drugu si bil med prvimi listi do danes, in tako, upamo, bo tudi v prihodnje, akoravno te hoče izpodriniti tvoj nepovabljeni tekmeč „Narodni list.“ Pošilja se nazaj, a ne pomaga nič. Ljudstvo se zgraža nad tako usiljivostjo ter se huduje nad pošto, ki pa tega ni kriva. Nekateri se celo boje, da jih bo tožil za tisto kronicno. Sicer pa bo pravih naročnikov med nami bore malo imel, ker poznamo tega strica in vemo, kam škili s svojimi nameni. Kmetom se laska in prilizuje, toda v resnici mu je za kmečki blagor toliko, kot nam kmetom za lanski sneg. Njemu so le pred očmi bližnje državnozborske volitve, da bi ljudstvo pridobil za svoje kandidate, potem bi nas pa uhal in lasal, kakor je to dr. Kukovec že na ustanovnem shodu izjavil. Zdaj posebno poslanca dr. Korošca ne more trpeti, ker je duhovnik in ker brani in zagovarja katoliško stvar; istotako sovraži kranjskega poslancea dr. Šušteršiča, ki je sicer posvetnega stanuna, a „narodni stranki“ ni po volji; pa zakaj? Zato ker je mož katoličan in se zaveda svojih dolžnosti kot zastopnik katoliško-slovenskega ljudstva. Ali ni to jasen dokaz, kam vodi narodna stranka? Proč s takimi ljudmi in z njihovimi časopisi! Ljudstvo slovensko, zdrami se in pri bližnjih volitvah napravi s temi ljudmi pošten obračun! Združi se ter s krepkim glasom povej, da se zavedaš svojih pravic in da tudi veš, kdo in kje so tvoji pravi prijatelji in kje niso!

c Rečica. Četrta iz vodni dobi farna cerkev sv. Kancija na Rečici. Dragi rojaki! To nedeljo dne 27. jan. ob 9. uri dopoldne dvignil bodo spretni tesarski mojster Anton Deleja novega, četrtega oznanjevalca Božje slave kvišku. „Zvonovi zvonite, na delo budite, ker naše življenje le kratek je dan!“ Novi zvon tehta 7 starih centrov. Umetniško cizelirani napis na zvonu se glasi: Velikodusni so dobrotniki, med njimi Franc Kolenc v Juvanjih, pušteli me izliti prošnico leta 1907 za časa provizure Alojza Musi, župnika Andreja Podhostnika, dekanja Franca Dovnika, da oznanjam Božjo čast soglasno s tremi. Vladike posvečenja teh, dne 28. vinoteka 1906 tudi mene spremi! Razločka ne poznamo, vsakomur glas svoj damo. Rojake prek morja pozdravljamo, na rodnih tleh Boga proslavljamo!

c Sv. Martin v Rožni dolini. V petek 18. t. m. je govoril potovni učitelj g. Jelosek v precejšnjem številu zbranim z znano vnemo o živinoreji, sicer zdaj že bolj splošno, kot za podlago. Ker je bil njegov govor važen tudi za druge, podamo glavre njegove točke. Vnemal je kmete k samozavesti, slogi in medsebojni pomoči, priporočal vzgojitev čistega domačega plemena, za svinje pa domače belo pleme z dolgo glavo, dolgimi ušesi, dolgim telesom in kratkimi nogami, češ, tuja plemena se pri nas ne držijo. Zato pa je treba bikorejskih zadrag. Previdnosti je treba pri izbiranju plemenjakov in plemenic. Pri govedu prvo dvoje telet mesaru, za pleme 3.—6. ali do 8. tele, pri svinjih prasci še le od drugega gnjezdza; varovati se je tudi sorodstva. Tako se bo živila izboljšala, ne bo tako boleznim podvrgjena, pa bo našla tudi boljšega kupca. — Poslušalci so govornika poslušali z vidnim zanimanjem in se precej zavzeli za bikorejsko zadrago. Do živine jim je še; pa potreba bo kmetu sploh se z znanjem in vnemo poprijeti vseh mnogih panog kmetijstva in v vseh biti kolikor toliko strokovnjak. Zato pa več kmetijskih šol, več kmetijske knjige in časopise!

c Dobrni pri Celju. Zanimiva občinska seja je bila zopet enkrat dne 20. januarja. Nemci pošiljajo že zadnjo rezervo. Staro mož je zamenjala mlada. Odstopil je zopet enkrat Orosel Franc in njegovo mesto je zasedel Peter Okrožnik, znana oseba na Dobrni. Prišel je v haveloku z žametnim ovratnikom. Videlo se je pa,

no tako malo strahu pred žametom, kakor pred — biksom. Dnevni red se je razvijal še dokaj mirno, le pri točki, da naj občina strožje izvršuje nравno policijo, nismo razumeli, zakaj sta se dva nemška odbornika tako razgrevala zoper to. Bilo je malo čudno, ker občini blagor mora iti nad osebne koristi. Tega tudi Semerl in Blažič ne smeta tajiti, čepravno je eden oštir, drugi pa kupuje posestva. — Pri predlogih so nasprotja trčila drugo ob drugo. Predlog zastran poštnega urada in zastran žandarmerije razodela sta stvari, katere je nemška stranka sicer težko poslušala, a pobijati jih ni imela z ničemur. Smešno se nam je zdelo, da je nekdo izmed nemške manjšine priporočal „mir“ v tistem trenutku, ko se je govorilo o tem, kako so „nemški“ pobalini s pestmi in noži napadli slovenske fante, ki niso storili drugega, kakor da so peli po cesti. In dobrnska žandarmerija je iz krčme prišla oštevat — slovenske fante! In žandarmerija ni bila niti v službi! In najdejo se ljudje, ki si domišljajo, da so pametni, pa pravijo, da delajo Slovenci „nemir.“ Bi že bilo, ko bi se pisalo sedaj leta 1807, a piše se 1907 in Slovenci bodo vedeli braniti svoje pravice in postave tudi — proti žandarmeriji. Predlog o postopanju dobrnske žandarmerije, ki se bo poslal na okrajno glavarstvo, na žandarmerijsko komando v Gradec in v Celje, na ministrstvo notranjih stvari in za domobranstvo, priobčimo prihodnjic. Bil je sprejet z veliko večino in med splošno nevoljo nad ravnjanjem žandarmerije. Tudi Slovenci smemo misliti, da nas varuje cesarska postava. Če se celo sodnija v Celju čudi nad postopanjem dobrnske žandarmerije, mora biti že nekaj, kar ni v redu. Mi pa hočemo, da bo tudi takaj red. In občina je vendar za to tudi, da brani svoje občane. Škoda je bila, da Gol zopet ni bil navzoč. Sicer se brez njega tudi opravi, a vsekakso je armada slabješa ali pa za nič, če ni poveljnika. Saj vendar ne moremo misliti, da je Peter prevzel vodstvo nemške stranke. Nam je vse eno, ali je Peter ali Pavel, pomena ima itak samo toliko, kolikor ji ga dajo — Slovenci!

b Vsenemec, twoje ime je laž. Dopisnik „Tw.“ v „Vahtarci“ zgubil je vsako pravico do spoštovanja, in to radi tega, ker se zateka v svoji polemiki proti „Slov. Gospodaru“ k najostrednejši laži. Trdi namreč, da pišejo slovenski listi, naj se celjski Nemci spravijo iz Celja, če jim slovenska gimnazija ni po volji. Vprašam g. „Tw.“, kateri slovenski list je to pisal? Mi čitamo natančno vse slovenske liste in dobro vemo, da tega ni nobeden pisal, kajti mi smo bili vedno zato, da živite v celjskem mestu obe narodnosti mirno druga poleg druge in da se pravice nobeni ne prikrajajo. Najodločneje pa ugovarjam proti temu, da se mi Slovenci primerjamo z nehvaležnim ježem, ki je svojo dobrotnico lisico pregnal, potem ko ga je usmiljeno v svoje stanovanje sprejela. Ne, gospod „Tw.“, slovensko prebivalstvo v Celju je ravno tako staro, če ne starejše, kot nemško in z Vodnikom lahko rečemo: „Od nekdaj tukaj prebiva moj rod“. Zato si hočemo tudi vse pravice, katere gredo državljanom, postavnim potom priboriti in mirno bomo prešli na dnevnih redovih glave taistih, ki žive le od politične gonje. Z zadovoljstvom pa konstatiram, da g. „Tw.“ ni niti ene mojih trditev v zadnjem „Slov. Gosp.“ ovrgel in tudi ni skusil le eno ovreči. Dokaz, da sem pisal le resnico. „Vahtarca“ se sklicuje sicer na to, da je nastal radi slovenske celjske gimnazije velikanski prepri med slovenskimi in nemškimi listi, a to ni tako žalostno. Ta boj bi bil nastal tudi brez slovenske gimnazije in bi se nadaljeval, ko bi Slovenci tudi od te opravičene zahteve odnehal. Če pa hočeo „Vahtarci“ Nemci doseči, da postane Celje popolnoma nemško mesto brez vsake slovenske prmesi, morajo dosledno zahtevati, da pridejo vsi uradi, sodnija, okr. glavarstvo, davkarija i. t. d., kjer se strankami slovenski občuje, iz mesta; zahtevati morajo nadalje, da tudi nemški trgovci ne nastavijo nobenih slovensčine zmožnih pomočnikov, zahtevati morajo, da se v njih prodajalnicah sploh ne sme slovenski govoriti, ali drugače poveleno, da celjski Nemci sploh pretvrgajo s Slovenci vsoko tudi kupičko zvezko. Če bodo celjski Nemci vse to storili in če bo konečno g. „Tw.“ ves svoj kapitel mobiliziral, da pokupi slovensko posest v Celju, potem se uganemo s svojo gimnazijo, občudujot železno doslednost „Vahtarčnih“ Nemcev. Sedaj pa imamo za onemogle izbruh nemške netrplosti v celjskem listu, ki si ne upa svojim bralecem gorej omenjene doslednosti nasvetovati, le pomilovanje.

Brežiški okraj.

b Brežice. Hud posilinemec je kramar Černoga iz Zdol. Mož govoriti v uradih dosledno le nemški, njega zalaga z blagom hud nasprotnik Slovencev, Matheis iz Brežic. A ta mož je našel milost pri „Narodni stranki“, vzela ga je v odbor za sevniško-brežiški okraj. Čestitamo!

b Umrl je v Zakotu pri Brežicah Janez Poček. Učakal je visoko starost 84 let; bil je eden izmed redkih nekdanjih Radeckijevih vojakov. N. v. m. p.!

b Spoštuj očeta...! Znani Štajercianec Janez Zemljak iz Dovškega in ljubček rajhenburških liberalcev je tepel svojega lastnega očeta. Kako veli četrta božja zapoved?

b 40 letnice svoje poroke obhaja dne 2 svetčana Martin Medvešek v Pokleku pri Blanci. Bog mu daj učakati se biserno poroko!

b Obrtniki: kolar, urar, steklar, kovač se iščejo za za Brežice. Pričakovati imajo dober zaslužek.

b Rajhenburg. Dne 13. t. m. je imela tukajna liberalna čitalnica svoj občini zbor. Da bi Tona iz Stolovnika ne izgubil ene svojih „ša rž“, konstituiral se je še nov odbor in si torej izvolil njega za predsednika. V resnici pa je s to čitalnico pri koncu, ker društvo, ki nima ne sobe, ne časopisov ne — udov, pač nima pravice, da se imenuje „Čitalnica“. Toda pred svetom se moramo malo pobahati, in če nimamo s čim drugim, pa s „čitalnico v zraku“. — Dne 15. t. m. so se peljali Rajhenburžani na velikem vozu požarne brambe na lov. Vstreli so več kozlov in dva zajca. — Tukajšni pismonoša „za deželo“ odgovarja ljudstvo od naročitve na „Slo. Gospodar“. Se li godi to na povelje gospoda poštarja Kacijana ali ne, nam ni znano? Svarimo pa prav resno pred tem početjem, imeti bi vtegnilo precej slabe posledice. C. kr. pošta je tudi v Rajhenburgu, kakor znano, pod kontrolo.

b Senovo pri Rajhenburgu. (Jankovič Peter se pere.) Dopisnik iz Gorice je krtčil malo našega Petra v „Slov. Gosp.“ in sicer po vsej pravici. Kajti tako napetega liberalca ne šteje naš Rajhenburg, kakor je ravno učitelj Peter Jankovič. Pa Jankovič se je takoj oglasil s popravkom v „Slo. Gosp.“ in s posebno izjavjo v „Narodnem listu“, češ, da je postavno ravnal vsikdar glede goriških otrok in pa posebno glede zadnje deželnozborske volitve kot c. kr. komisar. Za danes si oglejmo Petra samo kot volilnega komisarja in njegovo postavno postopanje pri volitvah. Evo gospod Peter: 1. nepostavno je bilo, da ste že dan pred volitvijo agitirali za Kuneja v občini, v kateri ste bili volilni komisar. 2. nepostavno je, da ste začeli z volitvijo, predno je došel na volišče župan kot predsednik volilne komisije, če tudi je slednji prišel še pred 9. uro. 3. nepostavno je bilo, da ste hoteli razgrniti županovo glasovnico, a ko Vas je župan zavrnil in to prevedal, mu dejali: „Hotel sem samo pogledati, če ste prav zapisali ali prav notri djali.“ 4. nepostavno je bilo, da ste več nezloženih glasovnic Vi sami sprejeli v roke in torej takoj lahko čitali ime kandidata. 5. nepostavno je bilo, da ste zapustili za nekaj časa med 9—10 uro, torej med volilno dobo, volišče ter jo mahnili proti Rajhenburgu in se je v tem času v Vaši odsonosti volilo. 6. nepostavno je bilo, da ste pri Zemljaku s tem, da ste povedali dva kandidata, povzročili, da je Zemljak glasno povedal, da voli Kuneja in še le potem se je ime kandidata zapisalo na glasovnico. Zato je bila tu tajnost volitve izdana.

b Vsenemec, twoje ime je laž. Dopisnik „Tw.“ v „Vahtarci“ zgubil je vsako pravico do spoštovanja, in to radi tega, ker se zateka v svoji polemiki proti „Slov. Gospodaru“ k najostrednejši laži. Trdi namreč, da pišejo slovenski listi, naj se celjski Nemci spravijo iz Celja, če jim slovenska gimnazija ni po volji. Vprašam g. „Tw.“, kateri slovenski list je to pisal? Mi čitamo natančno vse slovenske liste in dobro vemo, da tega ni nobeden pisal, kajti mi smo bili vedno zato, da živite v celjskem mestu obe narodnosti mirno druga poleg druge in da se pravice nobeni ne prikrajajo. Najodločneje pa ugovarjam proti temu, da se mi Slovenci primerjamo z nehvaležnim ježem, ki je svojo dobrotnico lisico pregnal, potem ko ga je usmiljeno v svoje stanovanje sprejela. Ne, gospod „Tw.“, slovensko prebivalstvo v Celju je ravno tako staro, če ne starejše, kot nemško in z Vodnikom lahko rečemo: „Od nekdaj tukaj prebiva moj rod“. Zato si hočemo tudi vse pravice, katere gredo državljanom, postavnim potom priboriti in mirno bomo prešli na dnevnih redovih glave taistih, ki žive le od politične gonje. Z zadovoljstvom pa konstatiram, da g. „Tw.“ ni niti ene mojih trditev v zadnjem „Slov. Gosp.“ ovrgel in tudi ni skusil le eno ovreči. Dokaz, da sem pisal le resnico. „Vahtarca“ se sklicuje sicer na to, da je nastal radi slovenske celjske gimnazije velikanski prepri med slovenskimi in nemškimi listi, a to ni tako žalostno. Ta boj bi bil nastal tudi brez slovenske gimnazije in bi se nadaljeval, ko bi Slovenci tudi od te opravičene zahteve odnehal. Če pa hočeo „Vahtarci“ Nemci doseči, da postane Celje popolnoma nemško mesto brez vsake slovenske prmesi, morajo dosledno zahtevati, da pridejo vsi uradi, sodnija, okr. glavarstvo, davkarija i. t. d., kjer se strankami slovenski občuje, iz mesta; zahtevati morajo nadalje, da tudi nemški trgovci ne nastavijo nobenih slovensčine zmožnih pomočnikov, zahtevati morajo, da se v njih prodajalnicah sploh ne sme slovenski govoriti, ali drugače poveleno, da celjski Nemci sploh pretvrgajo s Slovenci vsoko tudi kupičko zvezko. Če bodo celjski Nemci vse to storili in če bo konečno g. „Tw.“ ves svoj kapitel mobiliziral, da pokupi slovensko posest v Celju, potem se uganemo s svojo gimnazijo, občudujot železno doslednost „Vahtarčnih“ Nemcev. Sedaj pa imamo za onemogle izbruh nemške netrplosti v celjskem listu, ki si ne upa svojim bralecem gorej omenjene doslednosti nasvetovati, le pomilovanje.

Najnovejše novice.

Politično društvo „Straža“ v Šoštanju si je izvilo slednji odbor: Predsednik Fr. Rajšter, odborniki: župnik Cizej, župnik Andrej Fischer, odvetnik dr. Mayer, obrtnik Avgust Günther, Lovro Vaupot, veleposhestnik Turnšek in poshestnik Janez Ovčjak.

Za sevniški okraj. Ker se je v sevniškem okraju pokazalo pomanjkanje, stavljal je državni poslanec dr. Korošec v seji dne 23. t. m. nujni predlog za državno podporo.

Nečuveno! Poroča se nam, da je sodni pristav Peterovič v Št. Lenartu v Slov. gor. kaznoval neko dekle, ki mu je poslalo nazaj nerazumljivo nemško vabilo, zaradi tega na 24 ur zapora. Kaj takega je nezaslišano. Zadeva se mora do jasnega dognati in če se vest izkaže kot resnična, bomo poskrbeli, da se temu vsenemškemu pravosodnemu uradniku pošteno posveti!

d Potres na Jamajki. Nekemu ameriškemu listu se poroča o potresu v mestu Kingston sledi: Potres je nastal naenkrat. Sunki so se ponavljali 36 ur. Mesto se je zibalo kakor ladja na razburkanih valovih. Že pri prvih sunkih so se zrušila poslopja in celo mesto je bilo zavito v prah. Prebijalci so kričali in jokajoč zbežali na prosto, marsikateri ranjen od padajočega kamenja. Mnogi pa so ležali pokopani pod razvalinami. Ko je razgnal veter nastali prah, vzdigoval se je iz mesta črn dim, iz katerega je visoko proti nebnu plapol ogenj. V par trenutkih gorelo je celo mesto. — Kapitan ameriške ladje, ki je ša na pomoč na Jamajko, poroča, da je celo obrežje otoka Jamajka izpremenjeno in da je v bližini Kingstona velik del zemlje pod vodo. Mesto Kingston se glasom brzjavnih poročil polagoma, toda vidno pogreza v morje. Trgovski del mesta je že popolnoma preplavljen.

d Volkovi so raztrgali in snedli poštnega sela mesta Kelemer na Ogrskem Jožefa Petö. Pustili so na mestu samo toliko nog, kolikor jih je tičalo v škornjih. Žena Petöjeva je šla iskat svojega moža, a tudi njo so požrli volkovi.

d Bljuvanje ognjenika. Na havajskem otočju v Ameriki je začel bljuvati vulkan Nauua Loa tako strahovito, da je daleč naokoli ponoc tako svetlo, kakor po dnevi. Ta prizor je veličasten v svoji grozovitosti. Plamen iz žrela je videti na več sto milj daleč. Iz neštevilnih votlin in razpok šviga plamen, ki se spaja v ogromen plamenski stolp. Cela reka lava se vali proti morju. Pri tem se sliši neprestano gromenje, ker se robovi žrela podirajo v žrelo.

Društvena naznanila.

Braino in pevsko društvo „Maribor“. Prihodno nedeljo, dne 27. januarja t. l. predaval bode v društ. enih prostorih v Narodnem domu g. dr. Ljudevit Pivko o naselitvi alpskih dežel. Začetek ob pol 9. uri dopoldne. — Mariborski Slovenci, udeležujte se koristnih in zanimivih predavanj!

čebelarska podružnica pri Sv. Benediktu v Slov. goricah predi v nedeljo dne 3. svečana v brajni sobi občini zbor s slednji sporedom: 1. Porotilo tajnikovo. 2. Kratek pouk.

Braslavčeve. Braslavčki tamburaši prirede na Svečnico, dne 2. februarja ob 7. uri zvečer gledališko predstavo z igrami: „Ne kliči vraga“ in „Krmar pri zvitem rogu“. Po predstavi sledi tamburjanje. Čisti dohodek se obrne v prid tamburaškemu društvu. Posamezna vabilo se ne razpoložijo. Mnogobrojne udeležbe pričakujejo tamburaši.

čebelarska podružnica pri Sv. Benediktu v Slov. goricah predi v nedeljo dne 27. t. m. redoi občini zbor po prvi maši v gospodinjskih prostorih g. Šentjanja. K mnogi udeležbi vabi odbor.

V Šmartnem ob Paki priredi prostovoljna požarna bramba na Svečnico dne 2. februarja t. l. v prostorih zname stare gostilne gospoda Jan Goričnika v Rečici ob Paki veselico. Svirala bode društvena godba. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina prosta. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Kmetijsko braalno društvo v Rogoznici pri Ptiju priredi v nedeljo dne 27. januarja po večernicah v „Narodnem domu“ v Ptiju veselico in slednji sporedom: Gledališka predstava „Pot do srca“ tamburaški koncert slav. tamburaškega zborja „Narodne čitalnice“ in prosta zabava s šaljivo pošto in tamburjanjem. Vstopnina: sedež I. vrste 60 v. II. vrste 40 v. III. vrste 30 v. stojische 20 v. Ker se posebna vabilo ne bodo razpoložila, se tem potom vsi udje in prijetljivi braalni društva v Rogoznici najudunjne vabijo, da se te veselice v obilnem številu udeležijo. Odbor.

Bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. gor. ima v nedeljo, dne 27. t. m. v kapeljini svoj občini zbor. Stari odbor poroča o društvenem delovanju in prečenem letu; nato sledi sprejem novih udov, vplačevanje udvine (1 K) in volitev novega odbora. — Voj. veteransko društvo priredi dne 3. februarja veselico.

Petrovče. Društvo „Gospodar“ priredi dne 27. t. m. ob 5. pop. zavetni večer v prostorih g. Ježovnika. a) Pozdrav, b) Veseloigr: „Ježa nad petelinom in kes“ (igrajo dekleta), ter „Kmet in fotograf“ (igrajo fantje).

Kat. slov. izobraževalno društvo v Luki pri Zidanemmostu ima v nedeljo dne 3. februarja popoldne po večernicah svoj občini zbor pri g. Merzelu.

Sv. Bolifank v Slov. gor. Tukajšno „Kat. slov. izob. društvo“ bode imelo v nedeljo dne 27. pros. ob 6. uri zvečer v prostorih gosp. Franca Horvat zabavi večer s petjem, raznimi šaljivimi prizori, s šaljivo pošto in srečolovom. Udje so vstopnina prosta. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Gospodarsko braalno društvo v Kozjem bode imelo v nedeljo popoldne pričelo redne mesečna predavanja, h katerim vabilo vse vrije fante in može. Slišali bodoce marsikaj. Predavanje se vrši v čitalnici.

Sv. Jurij ob juž. žel. Peti občini zbor „Kat. bral. društva“ pri Sv. Juriju ob juž. žel. ne b. o, kakor je bilo naznajeno v zadnjem štev. „Slov. Gosp.“, v društvenih prostorih, temveč v novi hiši na „Knkočevem“. Spored ostane isti.

Bralno društvo pri Sv. Marijeti niže Ptuja priredi svoj redni letni občini zbor. Vse, ki se zanimajo za napredek našega društva, vabi uljudno odbor.

Bralno društvo v Ribnici na Pohorju ima dne 2. februarja v prostorih g. Ptačnika zborovanje in veselico: gled. predstava: v Ljubljano jo dajmo! in šaljiva pošta. Začetek ob 4. popoldne.

Kmetijsko braalno društvo v Št. Ilju v Slov. gor. ima v nedeljo 27. jan. pop. po večernicah v navadnih prostorih svoj občini zbor, h kateremu so vsi dobromisli Šentiljanči, fantje in Kleketa, prijazno pozabljeni.

MALA OZNANILA.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se sprejmejo samo proti predplačilu. — Pri vprašanjih na upravnštvo se mora priložiti znamka za odgovor.

Služba organista in cerkvenika v Artičah se takoj odda. Proše se naj vpošljejo na župni urad na Rogoznici pri Ptiju. 35 3-2

Pravo kmečko slivovko in droženka, za kateri pristnost se jamči, prodaja gospa Jerič v Karlovini štev. 126 pri Mariboru ob graki glavni cesti. 2 (26-4)

Hlapec, pošten, četudi bolj prileten, se sprejme takoj za govejo žival proti letnemu plačilu od 40 do 50 gld. poleg obuvala in nekaj perila. Franc Plateis, posestnik pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 33 2-2

Lepa hiša s 4 stanovanji, z lepo kletjo, hiev za živino, 5 svinjakov, drvarnice itd., vse z opeko krito, poleg hiše sta dva vrta za zelenjavo, sadonosnik, veliko bradj in dve velki njivi, kateri se lahko za stavbinske prostore prodata, ker je vse ob 4 cehtah in blizu cerkve in šole v najlepšem kraju v Studencih pri Mariboru ležeč, se zaradi starosti prav po ceni proda. Naslov pove upravnštvo tega lista. 36 5 2

Dva težka konja, rujava, pet let stara, 16 in pol pesti visoka, kako močna in pridna proda zaradi posankanja hlapcev po ceni Hinko Dobnik v Zrečah pri Konjicah. 45 8-2

Službo mežnarja žli nastopiti Alojzij Rusk. Šermanski hrib, Litija, Kranjsko. 26 4-2

Dekle, vajeno vsacega dela, gospodinstva ter zra kuhati, išče službe, najraje kje bližu mesta. Naslov pove upravnštvo. 31 2-2

Oženjen mož išče službe za mežnarja tudi orglati zna, če treba; lahko takoj nastopi. Naslov pove upravnštvo. 34 8-2

Več tisoč trt na suho cepljenih je na pr daj. Silvanec, laški rizlink in druge; cena nizka 100 komadov 12 kron. Imam tudi fina bela in črna vina na prodaj od 40 do 50 kron 00 litrov; priporočam se za nakup. Josip Cotič, vinogradnik v Vrhpolji, p. Vipava, Kranjsko. 28 4-2

Majer, oženjen, kateri mora okoli 80 gav goveje živine od tega šest krav, svine za domačo potrebo ekskreti, kuhati in prati za sebe in tri hlapce. Plačilo: 50 kron na mesec za sebe in ženo. Selitva se za leto dnu povrne. Vstop takoj. Prošnje spričevali in navedenost starosti družine se naj pošljejo na oskrbištvo grajsčine Neukloster. Pošta Sv. Peter v Savinjski dolini. 32 2-2

Kovačkega učenca, pridnega in močnega, v starosti 14 do 17 let, sprejme Anton Ferencak, kovački mojster v Brežicah ob Savi. 18 (4-4)

Milostiva gospa,

ali veste, zakaj morate pri nakupovanju sladne kave izrečno podarjati ime >Kathreiner<?

Ker se Vam sicer utegne primeriti, da dobite manj vreden posnemek brez vseh vrlin, s katerimi se odlikuje Kathreinerjeva kava.

Zakaj le

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

ima spričo posebnega načina svojega proizvajanja vonj in okus zrnate kave.

Zapomnite si torej natanko, milostiva gospa, da dobivate pristne Kathreinerjevo kavo z golj v zaprtih izvirnih zavojih z napisom: >Kathreinerjeva Kneippova sladna kava in slike župnika Kneippa kot varstveno znamko.

Učenca sprejemem takoj, krepkega, od pošteh staršev, v mizarsko obrt za pohištvo in stavbe Ign. Novak, mizar v Vojniku pri Celju. 49 1-1

Cerkovniško službo išče mlad izuchen cevjar, tudi zanesljiv v drugih opravkih, pri kaki podružni ali župni cerkvi. Ponudbo se blagovati poslati pod št. "H. B" Žibika-Pristova. Štajersko. 52 3-1

Viničar se sprejme, kateri razume delo ameriškega trsa, lahko si redi 4 glave goveje živine svoje, ako pa svoje nima, dobri tudi od gospodarja. Blaž Urbas na Slemenu. Selnica ob Dravi. 53 2-1

Učenec, ne črez 14 let star se v 8 ali 4 letni uk takoj sprejme. Dobro, če je že malo izkušen. — Janez Partlič, krojaški mojster v Studencih pri Mariboru, Okrajna cesta št. 3. 59 2-1

Trgovino in gostilno, tako lepo urejeno s kuhinjo, sobami, klet, hlev, vrt, da takoj pod ugodnimi pogoji v najem. Hinko Dobnik 44 3-1 v Zrečah pri Konjicah.

Trgovina,

obstoječa iz manufakturnega in špecerijskega blaga v najboljšem prometu, tek farne cerkve v velikem okraju na Spodnjem Štajerskem, se takoj iz proste roke po zelo nizki ceni, namreč za 3000 kron proda. Najemnina je zelo nizka in je trgovina, magacina, dve sobi, kuhinja in vrt. Resne ponudbe naj se pošljejo pod N. L. 43 na upravnštvo, Slov. Gosp. 43 2-1

Izjava.

Podpisana Mar. Polič, posestnica v Zavruhu, obžalujem, da sem naprej pr povedovala za Jakoba Stipec žaljive vesti ter ga prosim tem potom odpuščanja. 60 1-1 Marija Polič.

Kuverte

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Zahvala.

Za vsestransko mi podane tolažilne dokaze srčnega sočutja že med bolezni in ob smrti ljubljenega mi soproga

Mart. Staniča

veleposestnika na Hardeku, okrajnega odbornika, načelnika okoliške požarne brambe, bivšega večletnega župana na Hardeku in načelnika krajnega šolskega sveta za Ormoško okolico, cerkvenega ključarja itd.

se najtopleje zahvaljujem. Posebno moji moja najvadaneja zahvala za prekrasne darovane vence slavnih okoliških požarnih bramb, sl. okrajuemu zastopu, cenj. obit. dr. Omulec, dr. Mohorič, Gomzi, Bauer i. d. in vsem za mnogočetvilo častno spremstvo od bližu in daleč, osobito častiti duhovščini Ormoški in miklavževski, cenj. učiteljstvu okoliške šole, ki je spremljalo ranjkega s šolarji in šolarsko zastavo, sl. domači požarni brambi z godbo za veličasten nastop in pretresljive žalostinke, sl. požarni brambi iz Trgovščice za mnogobrojno udeležbo in istotako cenj. zastopnikom požarne brambe iz Središča, dež. sod. svetniku g. dr. Preskerju, načelniku okrajnega zastopa g. dr. Omulecu, dež. poslancu g. Kočevarju in vsem gg. županom in vsem obč. svetovalcem, ki so se udeležili pogreba. Dalje bodi izrečena posebej najsršnejša zahvala vsem ljubim sosedom in občanom, ki so nas na katerikoli način tolažili in lajšali ranjekemu zadnje ure, teu ga slednjič tako častno spremili k večnemu počitku. 48 1-1

Hardek pri Ormožu, 21. januarja 1907.

Marija Stanič

v lastnem imenu ter v imenu sorodnikov.

Oznanilo.

Posejilnica v Framu naznanja, da bo obrestovala s 1. prosincem 1907

vloge po 4 1/4 %

kakor dosedaj, posejila pa bo dajala

po 5 1/2 %

proti vknjižbi na prvi stavek tudi po 5 %.

779 (3-3)

Ravnateljstvo.

Objava.

V vinarski in sadarski šoli v Mariboru bode se vršil v dobi od 4. pa do vstetega 9. februarja

tečaj za kletarstvo.

Poučevalo se bode, kako naj se vino pripravi ter kako se naj ž njim ravna. Ta tečaj je namenjen v prvi vrsti vinogradnikom. Ob tej priliki obdelovala se bodo v nemškem jeziku teoretično in praktično vsa tozadevna vprašanja.

Stevilo udeležencev omejeno je za sedaj na 20 oseb. Prijaviti se treba do 2. februarja podpisanim ravnateljstvu. Vsak sprejet udeleženec plati mora pri vstopu 10 kron za pokritje tozadevnih stroškov v blagajno tega zavoda. 38 3-2

Ravnateljstvo vinarske in sadarske šole v Mariboru.

Vinorejsko društvo v Ormožu

priredi

v četrtek, dne 31. januarja 1907

v dvorani gostilne g. Antona Skorčiča

prvi vinski sejem.

Ponujala se bodo vina lanskoga, prav dobrega pridelka, kakor tudi vina starejših letnikov iz vseh vinorodnih krajov ormoško-ljutomerskih goric.

Začetek ob 11. uri predpoldne.

Železniške zveze z Ormožom:

Iz Maribora odhod poštnega vlaka ob 8.15 predpoldne.

"Ljubljane" 5.09

Prihod v Ormož ob 10.24 predpoldne.

Odhod iz Ormoža:

Ob 1.23 pop. brzovlak na Pragersko-Maribor-Ljubljano.

"4.23" poštni vlak "

Ormož, v januarju 1907.

Za odbor "Vinorejskega društva".

Načelnik: dr. Geršak.

Očitno zahvalo

izrekajo podpisani sorodniki č. gg. duhovnikoma, vsem sosedom, znancem in prijateljem, kateri so dne 15. t. m. našo ljubo mater, oziroma babico, spremljali na pokopalšče k Malinedelji. Ob enem izražamo tudi tem potom vsem tistim, ki so nam bodisi pismenim, bodisi ustmenim potom izrazili svoje sožalje: Bog plati!

58 1-1

Radoslavlci, dne 17. prosinca 1907.

Anton Božič, soprog.

Matjaž Kranjc, svak.

Alojz. Božič, omož. Kranjc,

Alojz. Božič, roj. Marinič, hči.

Anton Božič, sin,

Vladimir Božič, vnuč.

Milica Krajnc, vnučinja.

Priporočam veleč. duhovščini svoje

voščene sveče

najboljše kakovosti po najnižih cenah s frankirano dostopiljatvo. Zaloga cerkvenih Milily sveč, zavitek 84 vin.

Kupujem čebelni vosek 1 kg 2 K 90 vin.

Franc Gert

lečtar in svečar v Mariboru ob Dravi.

Marijine kapljice.

Te kapljice se rabijo za vse notranje in zunanje bolezni — to je do sedaj najbolje hišno zdravilo, ki izvrstno deluje in pomaga v mnogih bolezni h. Osbito deluje izvrstno proti proticu (gihtu), reumatizmu, bodenju, trganju, glavobolu, zobobolu, prsobolu, kašiji, prehlajenju, susenci, jetreni in bubrežni bolezni, želodčni in črevesni bolezni, napihanju, grdu, zgagi, proti bljanju itd. Krepi živce in telo, torej ne ob dno potrebno za vsako hišo.

Imam tisoče zahvalnih in priznalih pisem.

Delujejo izvrstno in zanesljivo. — Dobrega in ugodnega okusa so, tako, da jih vsak rad vzame in tudi otroci.

Cena je franko na vsako pošto: 765 (10-5) 12 stekleničic (1 tucat) 5 K, 24 stekleničic (2 tucata) 8.60 K 86 stekleničic (3 tucate) 12.40 K.

Manje od 12 stekleničic se ne razpoljijo.

Prosim, da se naročuje samo od mene pod naslovom:

Ljekarna k zlatemu orlu, Pakrac, Slavonija.

Voščene sveče

za svečnico, voščene zvitke, sveče za krst in obhajilo priporoča veleč. duhovščini

Jožef Dufek

svečar v Mariboru, Viktringhofgasse 30.

Oddaja tudi na letne račune. — Kapljajoči vosek za polovično ceno. 1 (5-4)

Slovenci!

= Podpirajte Ciril-Metodovo družbo!

